உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கரு.] பிங்களஹூ வைகாசிமீ [பகுதி-எ.

Vol. XV. May—June, 1917. No. 7.

சேரர் பேரூர்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கரு பகுதி-சு-ல்) ௩௨௨-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

கக-ம் பகுதி. சேரர்நாடு மலைநாடே.

இறுதியாக, "கொடுங்கோளூர் என்றபெயரே பழையநூல்களுக்குச் சிறிதுந் தெரியாததொன்றாகும். இதனையடுத்துள்ள திருவஞ்சைக்களத்துக்கும் வஞ்சிக்கும் எவ்விதப்பொருத்தமும் இல்லாமையால் சரித்திரவறிஞர் அவ்விரண்டனையும் பொருத்தியெழுதுவனவெல்லாம் முன்னைவழக்கோடு முரணுவதேயென்க" (i) என்று கட்டுரைத்தார்கள். வஞ்சிக்கும் வஞ்சைக்களத்திற்கும் எவ்விதப்பொருத்தமுமில்லாமைக் கிவர்கள்கண்ட "முன்னையவழக்கு"த்தான் யாதோ? கூறினார்களில்லை. கூறுங்காலதனை யாராய்வாம். இவைதமக்குள்ள பொருத்தத்தைப் பற்றிக் கீழேவிசாரிப்பேம். ஈண்டு, பழையநூல்களில் கொடுங்கோளூர் என்றபெயர் காணாமையா லவர்கள்கொள்ளு மநுமானப்பலனைமட்டு மாராய்வோம். அஸ்தினபுரம், மிதிலை, பாடலிபுரமிவற்றின் பிற்காலப் பெயர்கள் வியாசர்வான்மீகரிதிகாசமுதலிய பழையநூல்களிற் காணப்படுகின்றனவா? கொடுங்கோளூரைச்சொல்லும் பெரியபுராணத்திலு மிவ்வூர்க் கிக்காலத்துவழங்கப்பெறுங் 'கொடுங்கலூர்' என்றபெயரேனும், ஆங்கிலப்பயிற்சியுடையார் பரவச்செய்யும் 'கிராங்கனூர்' (Cranganore) என்றபெயரேனும் கூறப்பட்டுளதா? ஒருநூலுக்குப்பின் னெழும்பெயரை யந்நூலாசிரியர் முன்னுணர்ந்துகூறுந் தீர்க்கதரிசனம் பெறாமைகொண்டு, அவ்வூர் அந்நூற்காலத்தில்லையெனவாதிப்பது தருக்கமுறையாமா? கொடுங்கோளூர் என்றபெயர் எக்காலத்தெப்படி

(i) பக்கம் 133.

யெழுந்ததென்றவாராய்ச்சி ஈண்டு நிகழாது: நிகழ்வ தின்றியமையாததுமன்றும். ஆனால் சேக்கிழார், அடியார்க்குநல்லார் முதலிய தொல்லாசிரிய ரிவ்வூரே சங்ககாலத்து வஞ்சியூர் என்று விதந்துகூறினரே போதியசான்றும் "முன்னையவழக்கு"மாமன்றோ? ஐயங்காரவர்கள்கூடத் தந்நூலில், "இக் கருவூரின்ஸ்தானத்தில் மலைநாட்டுக்கொடுங்கோளூர் சேரராஜதானியாகப் பின்னூல்களிற்கூறப்படுதல் காணலாம்"(i) என்றிதற் காதாரமுண்மையை அங்கீகரிக்கின்றார்கள். ஆனாலிது தன்னபிமானக்கொள்கையொடு முரணுவதுகண்டு, "சங்ககாலத்துக்குப்பின்னர்ச் சோழராற்றற்கஞ்சிய சேரர், வஞ்சியைவிட்டு நீங்கி, தங்கட்குரிய மலைநாட்டிற் கடற்கரையிலுள்ள கொடுங்கோளூரைத் தலைமைநகரமாக் கொள்ளலாயினர்" (ii) என்றுகூறித் தாங்கண்ட நல்லாசிரியர்மேற்கோள்களினின்றுந்தப்ப வழிதேடுகின்றார்கள். இது சரிதநூற்றுணை பெற்றுளதே லிவர்கள்யோசனைபலிப்ப தொருவேளை சாத்தியமாகும். சோழராதிக்கம்பெருகியதெல்லாம் கி. பி. 9 அல்லது 10-ம்நூற்றாண்டிற்குப்பின்னரேயென்ப திதுவரை சரிதநூல்கண்ட துணிபு. ஆனால் சேரவீரர் சிலர் இடையிடையே சோழர்முதலிய கீழ்நாட்டுமன்னர்மேற் பெற்ற வெற்றிப்பெற்றியல்லால், சாஸ்வதமாகக் கொங்குநாட்டிற்குக் கிழக்கே யாதொருபாகத்தையுமவர்களாண்டதாக யாதொருநூலினும் சாஸனங்களினுங் கூறக்காணோம். கருவூரானிலைச்சாஸனங்களெல்லாம் சோழரே தந்துளவாகவும், சேரராதிக்கக்குறிப்பொன்றுமவை கூறிலவாகவும் ஐயங்காரவர்களே எழுதியிருப்பதை(iii) மேலேகாட்டியுள்ளேம். இனிச் சோழர், சேரரைத் தந்நாடும் நகரமும் விட்டோடச்செய்து, அவர் பழவிறன்மூதூருங்கொண்ட மறக்கொணப்பெரு வெற்றியை நூல்யாவும்,சாஸனங்களும்,சரிதவுபகரணமனைத்தும் மறந்திந்தைக்கு, அதை இவர்கள் மீளக்கண் டுலகுக்குதவியவிந்தையன்றி வேறுவமைபுண்டோ? "சோழராதிக்கம்பெருகியபோது கருவூர் சோணாட்டின் முக்கியநகரங்களுள் ஒன்றானசெய்தி சாஸனங்களாலும் நூல்களாலுந் தெரிகின்றது" என்றும் "10-ம்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கருவூர் சோணாட்டைச்சார்ந்ததென்பர் சாஸனப்பரிசோதகர்"(iv) என்றும் எழுதிய குட்டுவன்சரிதநூலார், இக்கருவூரானிலை

(i) பக்கம் 131.
(ii) பக்கம் 132.
(iii) பக்கம் 124, 131.
(iv) பக்கம் 131.

என்றைக்காவது சேரரூராயிருந்ததற்கு யாதோராதாரமுங் கூறுதகன்றது, அவர்கட்கிது சான்றுவேண்டாச்சரிதவுண்மையாகத் தோற்றிய துணிபேபோலும். இவர்களத்துணை நுணுகிய சரிதமதியில்லார்க்கிதனைச் சிறிதுவிளக்கியிருப்பின் மிகவுமுபகாரமாகியிருக்கும். "இவ்வூர்த்திருவானிலைக்கோயிலைப்பற்றியதேவாரப்பதிகங்களிலேனும் வஞ்சியின்பழஞ்செய்தி சிறிதுங் குறிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை"(i) யென்றிவர்களேபரிதபிப்பதை மேலுங் காட்டியுள்ளேம். சோழருக்கிக்கருவூரானிலை சொந்தமென்றவரையே பழநூலாதரவுகிடைக்கின்றதென்பதிவர்கட்கும் எமக்கு முடன்பாடாம்: ஆனல் முன்னொருகாலத்திவ்வூர் சேரருக்குரியதாயிருந்திருக்கவேண்டுமென் றிவர்களனுமிக்குமிடத்தேதான் வேறுபடுவாம். கிடைத்த பழநூன்மேற்கோள்களெல்லாமோரூரை யொருகுலத்தரசருக்குரியதாக்கவும், அதற்குமாறான பழங்கொள்கை யாண்டுமிலதாகவுங்காணுமிடத்தே, அவ்வூர் அவ்வரசருக்கிடையிட்டுக்கிடைத்ததான மேற்கோள் கண்டாலன்றி யவருக் கஃதாதிதொட்டிருந்ததெனக்கொள்ளுவதே சரிதநூலாராயுமுறை. ஆனிலைக்கருவூருக்குச் சோழர்சம்பந்தம் சாஸனக்காரர்கண்ட 10-ம் நூற்றாண்டிற்கும் வெகுகாலத்திற்குமுன்னதென்பதை மேலே பெரியபுராணப்பாக்களாற் றெளிவாக்கியிருக்கின்றேம்.* சாஸனங்களும், நூல்களும் ஆனிலைக்கருவூரைச் சோழராதிக்கம்பெருகியபோதவர் முக்கியநகரங்களுளொன்றாகக்கூறுவதற்கும், அதற்குமுன் அவ்வூரை யத்துணைபாராட்டாமைக்கும் தக்ககாரணமுண்டு. சோழரைப்பாடும்புலவர் சோணாட்டுரெதுவுங்கொண்டுபாடுவரென்றுநினைப்பது முறையாகாது. சோழரைப்புகழ்ந்தபுலவராற் பாடப்பெறுமைகொண் டோரூர் சோணாட்டதன்றெனமறுப்பதும் மரபன்றாகும். பாடுவார்—பாடுமரசர்பீடுபெறுமூதூர்களைமட்டுஞ் சுட்டிப்பாடுதலே பெருவழக்காம். சோழருக் காதியிற் புகாருமுறந்தையுமே தலைநகரங்களாயிருந்தபோ தவைகளே பாடப்பெற்றுள. பிற்காலத்தே யவர் தமக்கமைத்துக்கொண்ட ராஜதானிகளாகிய காஞ்சி, கருவூர்களை யக்காலநூல்கள் பாராட்டுகின்றன. புகார் தலைநகராயிருந்தபோதெழுந்தசங்கநூல்களிற் கருவூரானிலை பாடப்பெறாமை யென்னவிந்தை? பாடப்பெற்றிருப்பினன்றோ வியப்பைத்தரும். பழையநூல்களெல்லாம், பாண்டியருக்கு மதுரை

(i) பக்கம் 130, 131.

* செந்தமிழ் தொகுதி 15 பகுதி 6-ல் பக்கம் 284, 285 பார்க்க.

கொற்கைகளையும், சோழருக் குறந்தை புகார்களையும், சேரருக்கு வஞ்சி தொண்டி மாந்தைகளையுமே சுட்டிப்பாராட்டுகின்றன. இதனுளிம் மூவேந்தர்நாடுகளிலு மிவைதவிர்த் தூர்களேயில்லையெனச் சாதிக்கத்துணிவாருண்டோ? புலவர்பாடுங்கால், பாட்டுடைத்தலைவர்பரம்பரைமூதூராதல்,அன்னவர் ஒன்னலர்வாய்க்கவர்ந்த வெற்றிப்பெற்றிய நல்லூராதல்பற்றிப் பாடுவதே அடிப்பட்டதொல்லைமுறை. இக்கருவூரானிலை,"வடதிசையெல்லையிமயமாகத், தென்னங்குமரியொடாயிடையரசர், சொல்பலநாட்டைத்தொல்கவினழித்த, போரடுதானைப்பொலங்தார்க்குட்டுவ"(i)ர்க்குரிய தலைநகராயிருந்து, அவரைப் பேரர்வென்ற சோழராற்கோட்பட்டபிறகே யவர்க்குரியதாயிருப்பின், இப்பெரு வெற்றிபாராட்டிப்பாடுவதைவிட்டு மேற்காட்டியுள்ளபடி அச்சோழ குலபரம்பரையில் என்றும்நின்றவூராகவே சேக்கிழார்பாடிச் சரிதவுண்மையுஞ் சோழர்வன்மையு மொருங்கழிக்கவொருப்படாரன்றோ?

இவைபலவும்புறக்கணித்த குட்டுவன்சரிதநூலார், அரசராவார் தத்தம் நாட்டகத்தே தலைநகரமைப்பதல்லால், மலையரசர் புனல்நாட்டிற்றலைநகரமைத்துவாழ்வதெனல் நம்பிக்கையைச் சிறிது தம்பிக்கச்செய்யுமென்றுணர்ந்து, " இக்கருவூரைச்சூழ்ந்தவெங்காலநாடு......சோழராதிக்கத்துக்குமுன்பு..........கொங்குதேசராஜாக்களாட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்றும், அவர்க்குமுற்பட்ட சங்ககாலத்தே......சேரராது சிறந்ததேசமாகி, வஞ்சியெனப்பட்ட இக்கருவூரைத் தலைமைநகரமாக்கிக்கொண்டுவிளங்கியதென்று மறியத்தக்கன,"(ii) என்றோர்சமாதானமமைத்துவைத்தார். இதில், "வஞ்சியெனப்பட்ட இக் கருவூரைத் தலைமைநகரமாக்கி" என் றிவர்களொருதலையாத்துணிந்துகொண்ட குறிப்பே, இவ்வாறு பலவிடத்தும் பாந்திப்பாந்தி இன்னபல அடிப்படையற்றிடர்ப்பட்டலமருவதாம்புதுத்துணிபுகளை யிவர்கள் வாரி யிறைத்திருப்பதை நன்குவிளக்குகின்றது. கருவூரே வஞ்சியென்ற காட்டருங்கொள்கையை நிரூபிக்க நேர்சான்றின்மையால், அங்குமிங்கு மதற்கு மேற்கோள்தேடிக்கண்டதாக்காட்டும் நிகழாச்சரித நிகழ்ச்சிகளால் நிரூபிக்குமுன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தங்கொள்கையைச் சித்தாந்தமுடிபாக் கொள்வார்கள். கருவூரை வஞ்சியெனக்கொள்வதற்கு, அதைச்சூழ்ந்தநாடு சேரர்நாடாகக்காட்டவேண்டிய தவசிய

(i) பதிற்றுப்-செய்யுள் 43.
(ii) பக்கம் 132.

மென்றுநினைத்தார்கள். நினைக்கவே, கருவூரே வஞ்சியென நிரூபிக்குங் கருவியாக, அதைச்சூழ்ந்த வெங்காலநாட்டைச் சேரருக்குரியதாக் காட்டவந்தார்கள்: வந்தவர்கள், இது சேரநாடென்பதற்கு நிராக்ஷேப மேற்கோளின்மைகண்டு, அதனிடைக் கருவூரே வஞ்சியென்று காட்டிஞல் வஞ்சிவேந்தருக் கந்நாடுமுரித்தாகுமென்ற நியாயந்தோற்றியதை யாண்டிருகப்பற்றி, நாட்டாராய்ச்சிக்குத்தக்க துணையாக்கி, அதனிடைப் புகுத்துவைத்தார்கள். ஈண்டுக் கருவூரை வஞ்சியெனவைப்பதால், கருவூர்ப்பிரதேசம் சேரர்நாடாயிற்ரு? அன்றி யந்நாட்டைச் சேரர்நாடாகவைத்துக்கொண்டதாற் கருவூர் வஞ்சியாயிற்ரு? இவையிரண்டுமேனும், அன்றே லிரண்டிலொன்றேனும், தக்கபிரசான்றுகொண்டுறுதியடையவேண்டும். உறுதிபெற்றவொன்ருற் பிறிதொன்றைப்பேணல்கூடும். அல்லாமல், இவைதம்மி லொன்றை யொன்ருற் சாதிக்கமுயல்வதாஞல் பரஸ்பரமெலிவித் திரண்டுநலிவதன்றி வலியுறும்வகை வேறுண்டோ? இவ்வாறு, நின்ருென்றும் நிரூபியாமல், சௌகரியப்படி ஒன்றைவிட்டொன்றிற் கழன்று சுழன்று வட்டத்தில் வாதிப்பதாற் கிட்டுவது வாதநட்டமேயாம். இதனை மேனுட்டுத்தருக்க நூலோர் திட்டமில்லாவட்டவாதிப்பென்றன்றே வெறுப்பார்.

இனி, இக் கருவூர்ப்பிரதேசம் சங்ககாலத்தே சேரநாடாயிருந்ததற்காவது, இடைக்காலத்தே கொங்கரரசாட்சிக்குட்பட்டிருந்ததற்காவது இவர்கள்கண்ட மேற்கோளொன்றையும் விளக்கிக்கூறினுர்களில்லை. இக் கருவூர்ப்பிரதேசம் சிலகாலம் கொங்கரரசாட்சிக்குட்பட்டிருந்ததாகக்கொண்டதற்காதரவாக, தந்நூலினடிக்குறிப்பொன்றில், 'கருவூர், கொங்குநாட்டுத்தலங்களுள் ஒன்ருகக் கூறப்படுதல்காண்க'(i) என்று பொதுப்படக்கூறிவைத்தார்கள். யாரால்? எப்பழநூலில்? யாண்டுக்கூறப்பட்டது? என விரித்திலர்கள். நேற்றுவெளிவந்த தேவாரத்தலமுறைப்பதிப்பில், தல அட்டவணைதொகுத்த பொறுப்பில்லாரொருவர், அவ்வட்டவணையில், கொங்குநாட்டூர்களென்ற தலைப்பின் கீழ்த் தவறி இக்கருவூரானிலையைப் பெய்துவைத்த பேராதாரமொன்றன்றிப் பிறிதுகாணுக்குட்டுவன்சரிதநூலா ரிதைமேற்கோளாகவிதந்து கூறத் துணியாமற்போலும், இவ்வாறு பெயர் ஊர் ஒன்றுமின்றியொரு மேற்கோணிலையாக்காட்டித் தங்கோணிறுவ முயல்கின்ருர்கள்.

(i) பக்கம் 132.

மறுபடியும், "சங்ககாளிலே கொங்குதேசம் குடகுநாடாயிருந்தமை, 'குடகக்கொங்கரு '(i) மென்னும் அடிகள்வாக்கா லறியலாம் "(ii) என்கின்றார்கள். குடகன் என்பது சேரன் மறுபெயராகவே, 'குடகக் கொங்கர்' அக்காலச் சேரருக்குட்பட்ட கொங்குநாட்டுக் குறுநிலமன்னர்பலராகலாம். கொங்குவேறு, குடகுவேறுதலால், இளங்கோவடிகள் தம் தமையன்செய்த பத்தினிக்கடவுளாராதனைக்குக் குடகரும், கொங்கரும், மாளுவவேந்தரும் வந்தனரெனக் குறித்துமிருக்கலாம். உரைபெறுகட்டுரையில், குடகடையில்லாமலே "கொங்கிளங்கோச "(iii) ரெனவேகூறப்படுதலும் கவனிக்கற்பாற்று. இதுகொண்டு கொங்குதேசம் சங்ககாளிற் குடகுநாடாயிருந்ததெனத் துணியக்கூடாமை வெளிப்படை. வஞ்சிச்சேரனுன்குட்டுவன் பிறநாட்டாரான கொங்கரைச் செல்கெழுபோர்வென்றதாகக்கூறும் பாலைக்கௌதமனார்பாட்டும், செங்குட்டுவன்"கொங்கர்செங்களம்வேட்ட"தாய்க்கூறும் அடிகள் வாக்கும் இதை நன்குவிளக்குகின்றன.(iv) எனைத்தாயினும், இதனுற் கருவூர்ப்பிரதேசம் கொங்குநாடாதல்பெறப்படாமை யொருதலை. இதையும், கருவூர்ப்பிரதேசம் கொங்குநாடாகாமல் புனல்நாடாதலையும், நாம் மேல் ஓரிடத்து விசதப்படுத்தியிருப்பதைக்கொண்டு தெளிக.

ஈண்டு, இக்கொங்குநாட்டிற்குமேற்குள்ள மலைநாட்டரசர், இக்கருவூரைச்சூழ்ந்த வெங்காலநாட்டை நாடாகவும், அதனகத்துக்கருவூரானிலையைத் தமக்குரியதலைநகராகவுங்கொண்டிருந்தனராவென்பதைச் சிறிதுவிசாரிப்பாம்.

மேலே நாம் பலமுறைவற்புறுத்திபபடி இடையிடையே, சில சேரர்மேற் சோழர் வெற்றிகொண்டிருப்பதுபோல், சோழர்சிலரைச் சேரவீரரும் போர்வென்றதானசெய்திகிடைப்பதல்லால், புனல்நாட்டெந்தப்பகுதியையுந்தமதாக்கிச் சேராண்டிருப்பதாக யாண்டுங் கண்டிலேம். இதற்கு நூலாதாரங்காணுதகுட்டுவன்சரிதநூலாரும், "கருவூர்ப்பசுபதீஸ்வரர்கோயிலிலுள்ள சாஸனங்களால், இக்கருவூரைச்சூழ்ந்த வெங்காலநாட்டிற்கு 'கோளாந்தகவளநாடு' என்றும், 'சோழசேரளமண்டல' மென்றும் பெயர்கள்வழங்கி

(i) சிலப்பு 30--159.
(ii) பக்கம் 132 note.
(iii) சிலப்பு முதலிலுரைபெறு கட்டுரை.
(iv) பதிற்றுப்-செய்யுள் 22. சிலப்பு-வாழ்த்துக்காதை.

வந்தனவென்பது வெளியாகின்ற" (ii) தென்றுகாட்டி, "இப்பெயர்களால், சோழராதிக்கத்திற்குமுன்பு, கருவூர்ப்பிரதேசம் சேரருக்குச் சிறந்தபூமியாகக்கருதப்பட்டிருந்தமை பெறப்படும்" (i) என்பார்கள். இச்சாஸனப்பெயர்களின்வரலாறென்றும் அச்சாஸனங்களில் விளக்கப்பட்டதாயில்லை. 10-ம் நூற்றாண்டிற்குப்பிறகு, தமிழரசர் ஆரியவாதிக்கத்திலீடுபட்டுத் தம்வயமிழந்து, தமிழ்மணமறந்து, யாண்டுந்தமிழ்ப்பெயரறவேகளைந்து களித்தகாலத்தெழுந்த விச்சாஸனங்களில் யாதொருதொடர்பும் வரலாறுங்குறியாதெழுதப்பட்டுள பெயர்களைக்கொண்டு சங்ககாலச்சரிதநிகழ்ச்சிகளை யூகித்தறியவொண்ணாதென்பது யாவருமறிவதொன்றாம். இனி, 'கோளாந்தகவளநாடு' எனும்பெயராற் பெறக்கூடியதுதானென்னை? கேரளனாகியசேரனுக்குஅந்தகனாய சோழனதுவளநாடென்பதே இப்பெயருக்குச்செம்பாகமானபொருள். இச்சாஸனப்பெயர்கொண்ட சோழன் தன்காலச்சேரனைவென்றவீரந்தோன்ற இப்பெயர்பூண்டிருக்கலாமென்பதும், அவ்வளவன்புனல்நாட்டின் ஒருபகுதியாய இக்கருவூர்ப்பிரதேசத்தை அவன் வளநாடெனக்குறிக்கப்பட்டதென்பதுமே இதனாற்கிடைப்பதாகும். இதுவேபோல், சோழகேரளமண்டலமென்னு மிம்மணிப்பிரவாளப்பெயர், அக்காலச்சோழன் சேரனொருவனைவென்றபுகழ்பேணநினைந்தோ, அல்லாதொருவேளை யவ்விருகுலத்துரிமையுந் தனக்கெய்தியதாக்கொண்டதொரு பெருமை கருதிப்புனைந்தோ, இவ்வாறிச்சாஸனத்தெழுதுவித்திருக்கலாமென்று நினைக்கவிடந்தருகின்றதன்றி, இதனாற் சங்ககாலச்சேரருக் கிப்பிரதேசம் சொந்தமாயிற்றெனக்கொள்ளுமுறை புலப்படவில்லை. இவைதமக்கு எப்பொருள்கொள்ளினும், இப்பெயர்க்கிது காரணமெனச் சாஸனக்குறிப்பில்லாதவரை, எல்லாம்சமயோசிதவனுமானமாவதல்லால், இதுவேயிதன்பொருளாமென வரையறுத்துத் துணிவதற்கிடனுமில்லை; இதினின்றுபெறுவதாஞ்சரிதமோ மலடிபிள்ளை.

இக்கருவூர் சோணாட்டின்மேற்கெல்லையென் றையங்காரவர்கள் மேற்கோளுடன்கூறியிருப்பதையும், அதன்மேற்கே கொங்குநாடுண்மையையும், அக்கொங்குநாடு செங்குட்டுவனாட்சிக்குட்படாப்பிற

(i) பக்கம் 132.

நாடாயிருந்தமையையும் மேலேவிரித்துக்காட்டினேம். இக்கொங்கு நாட்டிற்கும் மேற்கே, மேற்குமலைத்தொடருக்கும் மேலக்கடலுக்கு மிடையேநின்ற மலைநாடே சேரருக்குரியநாடென்பதை, சேரரைப் பற்றிய "ஆராய்ச்சிக்குச்சிறந்தசாதனமாவ"தாக ஐயங்காரவர்களாற் பாராட்டப்படும் (i) "சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை பதிற்றுப்பத்து" முதலிய பழையநூல்களே விசதப்படுத்துகின்றன. இத்தொன் னூல்களில் யாண்டும் காவிரிநாட்டெப்பகுதியுஞ் சேராட்சிக்குட் பட்டதாகக்கூறப்படாததும் ஈண்டுச்சிந்திக்கத்தக்கது. சேரர்புகழே கூறும் பதிற்றுப்பத்திற்பலவிடத்தும், சேரருக்கு மலைநாட்டையவர்க் குரியமனைவியாகவுருவகப்படுத்திச் சிறப்பித்துப்பாடப்பட்டிருப்பது மன்றி, வேறுநாடு கூறப்பட்டதாயுமில்லை. (ii)

இதுவுமன்றி, புனல்நாடுபோற்றும் புலவரொருவர், இளஞ்சேர லிரும்பொறையைப் பாடியபாட்டொன்றில், தான் காதலிக்கும் "காவிரிப்படப்பை நன்னுடன்ன, வளங்கெழுகுடைச்சூலடங்கிய கொள்கை, யாறியகற்பிற்றேறியநல்லிசை, வண்டார்கூந்தலொண் டொடிகணவ,"என்று அச்சேரன்மலைநாட்டைப் புகழ்ந்துகூறியுமுள் ளார்.(ii) காவிரிநாடு சேரருக்குரியநாடாமாகிலதையேபாடாம லதை யொத்தநாட்டிற்குரிய தலைவனே! என்று புகழ்திருக்கக்காரண முண்டோ? 'குடக்கோ' வென்றும், 'குடவர்கோமான்' என்றும், "சேரன்-பொறையன்-மலையன்,"(iii) 'வெற்பன்'பறம்பன்'என்றுமே, பழையநூல்களி லச் சேரர் பலவிடத்துமழைக்கப்படுகின்றனரன்றிப் புனல்நாடுடையராகப்பேசப்படவேயில்லை. பதிற்றுப்பத்திற்பலபாக் களில், சேரர் மலையுங்கடலுந்தருந்திருவுடையரென்று விதந்தோதப் படுகின்றனர். இந்நூலில், மேலக்கடலுக்கும், மலைத்தொடருக்கு மிடைக்கிடக்கும் வளமலைநாட்டையும், அதன் தண்கடற்படப்பை நிலத்தையுமே யிவர்க்குரியவாச்சுட்டியவும், பிறதெந்நாட்டிற்கும் பொருந்ாதனவுமான பல செய்யுட்பகுதிகளை முன்னே காட்டியு மிருக்கின்றேம். பதிற்றுப்பத்துப்பாக்களிலும், சிலப்பதிகாரவஞ்சிக்

(i) பக்கம் 4.

(ii) பதிற்றுப்-செய்யுள் 90.

(iii) மணிமேகலை காதை. 28. வரி 103; சிலப்பு காதை 16.

காண்டத்திலும், சேரரைமலைநாட்டரசராகவும், "குடதிசையாளுங் கொற்றங்குன்றா ஆரமார்பிற் சேரர்குலத்தவ"ராகவுமே (i) பேசக் காண்பதன்றி, யாண்டும் காவிரியூட்டுநாட்டவராகக் குறிக்கக்காணேம். இதற்குமாறாக, தனக்குரிய மலைநாடொழிய, குமரிமுத லிமயம்வரை வேற்றரசர்நாடுகளே யிருந்தனவென்பதும், வெற்றிவெறியாற் றிக்குவிசயஞ்செய்து புகழுற்றசெங்குட்டுவன் அப் பிறநாட்டரசர்மேற் படையெடுத்துப் பொருது வென்றதும், அவனைப்பாடியபரணர் சாத்தனாராகிய விருபெருஞ்சங்கப்புலவர்வாக்குகளால் வெளிப்படுகின்றன.

(1) வடதிசையெல்லையிமயமாகத்
தென்னங்குமரியொடாயிடையரசர்
முரசுடைப்பெருஞ்சமந்ததையவார்ப்பெழச்
சொல்பலநாட்டைத்தொல்கவினழித்த
போரடுதானைப்பொலந்தார்க்குட்டுவ(ii)

(2) செங்குட்டுவனெனுஞ்செங்கோல்வேந்தன்
பூத்தவஞ்சிபூவாவஞ்சியிற்
போர்த்தொழிற்றானைகுஞ்சியிற்புனைய
நிலநாடெல்லைதன்மலைநாடென்ன
... ...
தேருமாவுஞ்செறிகழன் மறவரும்
... ... கடைஇக்
... ...
... ... பலவேந்த
ரனைவரைவென்றவரம்பொன்முடிமிசை
... ...
செம்பொன்வாகையுஞ்சேர்த்தியசேரன்(iii)

ஐயங்காரவர்கள் தந்துணிபுக்கியையச் "சேரதேசமென்பது—கருவூர்ப்பிரதேசமுட்பட, கோயம்புத்தூர், சேலம், நீலகிரி ஜில்லாக்களும், மைசூர்நாட்டின் தென்பகுதியும், மேற்குத்தொடர்ச்சிமலைநெடுகவுள்ள கடற்கரைப்பக்கங்களுமாம்."–(iv) என்றெழுதியிருக்

(i) சிலப்பு வஞ்சிக்காண்டம் கட்டுரைவரி 2, 3.

(ii) பதிற்றுப்—43. (iii) மணிமேகலை—26—77—90.

(iv) பக்கம் 114.

கின்றார்கள். இத்துணைவிரிந்த நிலப்பரப்பை, பலமுறை பிறமன்னரைவென்ற செங்குட்டுவன் தா னவரிடமிருந்துவென்றுகொண்ட பெருநாடாகக்கூடப்பேசுகின்றார்களில்லை. இது முழுமையுமே அடிப்பட்ட சங்ககாலச்சேரநாட்டளவாகக்கூறுகின்றார்கள். இதுமுழுதும் செங்குட்டுவன் சொந்தநாடாமாகில், தனிமலைநா டிதிலொரு சிறுபகுதியேயாகவேண்டும்: பெரும்பகுதி காவிரிநாடாகவே, இவன்வெற்றி புகழும் சாத்தனார் "நிலநாடெல்லைதன்மலைநாடாக"வென்றுபாடுவாரா? இத்தொடரா லிவனுக்குரியநாடு மலைநாடேயென்பதும், அஃதொழித்துப் பிறிதிடமெல்லாம் இவன் வெற்றிப்புகழ்மண்டிக்கிடந்த பிற அரசர்நாடாமென்பதும், தெளிவாமன்றோ? இவ்வுண்மைமறக்கமாட்டாத குட்டுவன் சரிதநூலுடையார்களும், தங்கள் நூலில், "சேரர் வஞ்சியைவிட்டுநீங்கி, தங்கட் குரிய மலைநாட்டிற் கடற்கரையிலுள்ள கொடுங்கோளூரைத் தலைமைநகரமாக்கொள்ளலாயினர்(i)", என்பார்கள். இதனால், மலைநாடே யிவர்க்குரியதென்பதொருதலை. அஃதிவர்களுக்கு முடன்பாடெனத்தெரிகின்றோம். இஃதொழியப் பிறதேச மிவர்க்குச்சொந்தமென்பது நிரூபிக்கப்படும்வரை, கருவூர்ப்பிரதேசத்தைச் சேரநாடாகக்கொள்வதாவது, அதனகத்தானிலையை வஞ்சியெனக்கொள்வதாவது பொருத்தமாகாது. இவை பலவாற்றானும், இக்கருவூர்ப்பிரதேசம் சேரநாடெனக் கிடையாமைமட்டுமில்லை; அது புனல்நாடாவதும்பெற்றாம். இதுவுமன்றிப் பழைய வஞ்சி, மலைநாட்டுப்பேராறும்பொருநைக்கழிமுகத்தூர் என்பது மேலேகுறித்த பதிற்றுப்பத்து, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை மேற்கோள்களானு மினிதுவிளங்குகின்றது. இதுவேபோல், தந்தமையன் செங்குட்டுவன் அரசிருந்த மூதூர்வஞ்சியினகலூர்ப்பாக்கமாம் 'கருவூர்' மேலமலைத்தொடரின்மேற்கே மலைநாட்டூராவதன்றி, சோணாட்டோர்பகுதியா மிவ்வெங்காலநாட்டுக்'கருவூரானிலை'யன்று என்பதை இளங்கோவடிகளே தம்மரியநூலி லையமறக்காட்டியுமுள்ளார். செழித்த காவிரிநாட்டுப்பார்ப்பான் பராசரனென்போன் சேரர் கொடைத்திறங்கேட்டு, செங்குட்டுவனைக்காணவிரும்பி, இடையுறுங் காடுநாடுங்கடந்துவந்து, நீண்டமேற்குமலைத்தொடருந்தன் பிறக்கொழிய மேற்கேநடந்து மேற்சென்று, வஞ்சியெய்திச் செங்குட்டுவன்பாற் பரிசுபெற்றுமீண்டதை அடிகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

(i) பக்கம் 132.

பூம்புனற்பழனப்புகார்நகர்வேந்தன்
தாங்காவிளையுணன்னாட்டதனுள்
வலவைப்பார்ப்பான்பராசரனென்போன்
குலவுவேற்சேரன்கொடைத்திறங்கேட்டு,
... ...
காடுநாடூரும்போகி,
நீடுநிலைமலயம்பிற்படச்சென்றங்கு,
... ...
பார்ப்பனவாகைசூடியேற்புற
நன்கலங்கொண்டுதன்பதிப்பெயர்வோன் (i)

இதில், "நீடுநிலைமலயம்பிற்படச்சென்று" என்னுந்தொடர், சோணாட்டுப்பார்ப்பான் மேற்குமலைத்தொடர்கடந்து, மேற்கேவந்து, மலைநாட்டுக்கருவூராம் வஞ்சிமுற்றங்கண்டான்; என்பதைத் தெளிவாக்கவில்லையா? ஆனிலைக்கருவூரே வஞ்சியும், அதைச்சூழ்ந்தபுனல்நாடே செங்குட்டுவனிருந்தநாடுமாயின், அவ்வளநாட்டுப்பராசரன், அந்நாட்டவ்வூர்அகலவிட்டு மேற்கேநின்றநெடுமலைத்தொடரும் பிற்படச்சென்றுகாணுமாறெங்ஙன்? ஈண்டு அடிகள்குறித்தபடியே, வஞ்சி மேற்கே மலைநாட்டிலுள்ளதென்பதை—சேரர்கருவூரெறிந்த கிள்ளிவளவனைப்பாடிய கோவூர்கிழாரும்,

வஞ்சிமுற்றம்வயக்களனாக
... ...
கொண்டனைபெரும,குடபுலத்ததரி." (ii)

எனவலியுறுத்தியுமுள்ளார். இவ் வளவன்வென்றெடுத்த சேரரது பேரூராம் 'வஞ்சிமுற்றம்', நடுநாட்டுக்கருவூரானிலையேயாமாகில், அதனையெறிந்த(iii) புகழ்பாடும்புலவர், "குடபுலத்ததரி"-என்று குறிக்கக்காரணமுண்டோ?

இவ்வாறு சேரர் குடபுலத்தரசுவீற்றிருப்பவரேயன்றி, கிழக்கே காவிரிபாயும் வெங்காலநாட்டிற்றங்காதவரென்பதை, "குடதிசையாளுங்கொற்றவேந்தர்"(iv)என்னும்அடிகள்வாக்கும் விசதப்படுத்துகின்றது.

(i) சிலப்புகாதை—23, வரி—59, 73.
(ii) புறம்—373.
(iii) எறிதல்—ஓர் ஊரை முற்றி எடுத்தல்—(Taking a fort by storm)
(iv) சிலப்புகாதை—27, வரி—197.

12-ம் பகுதி. வஞ்சி, மகோதை வஞ்சைக்களமே.

"மேலும் கருவூர் என்றபெயர் கொடுங்கோளூர் அல்லது திருவஞ்சைக்களத்துக்குஉள்ளதாகப்பிரமாணமொன்றுங்காணப்படாமையறிக"(i)என்று சுட்டுகின்றார்கள். இல்லாமையாற்பெறுவதென்னை? இதனுலிக்கடற்கரையூர் பழையவஞ்சியாகாதென்பது எப்படிக்கிடைக்கின்றது? 'கருவூர்' என்னும்பெயரே, இவர்கள் தம் புத்தகமுதலதிகாரமுன்னுரையில், "சேரவரசர்பெருமைகள்"பற்றிய தமதாராய்ச்சிக்குச் சிறந்தசாதனங்களாகக்கொண்டுள "சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பதிற்றுப்பத்து" ஆகிய மூன்றுநூல்களுமறியாததாகின்றது. திருவானிலையில் வஞ்சிபற்றிய குறிப்பொன்றுமில்லையென் றிவர்களே கூறியுமிருக்கின்றார்கள். கருவூரானிலைக்கு வஞ்சியென்றபெயரே தற்காலம் வழங்கவில்லையன்றோ? பலபிரசான்றுகளா லிம்மகோதை வஞ்சைக்களமே வஞ்சியிடமென்பதுபெறுவேமேல், கருவூர்என்னும்பெயர்வழங்காமைகொண் டிதனைமறுக்கலாமோ? கருவூரானிலைக்கு வஞ்சிப்பெயர்வழங்காதிருக்கவும், வஞ்சியநகரின் பிறபெயராய 'கருவூர்' என்பதும் ஆனிலைக்கருவூரும் ஓரோசை பெற்றிருப்பதுகொண் டதை வஞ்சியெனவாதிக்கமுன்வந்தவர்கள், வஞ்சைக்களத்தை "வஞ்சியோடும் சம்பந்தமுடையதாகக்கருதற்குச் சிறிதுமாதாரமின்மைகாண்க"(ii) என் றறைகூவலென்னே? திருவஞ்சைக்களத்தின் அலைவாய்த்துறையான மகோதையே கொடுங்கோளூரென்பதை யிவர்கள் அங்கீகரிக்கின்றார்கள்.(iii) ஆனுல் மகோதையோடு வஞ்சித்துறைமுகத்தையும், திருவஞ்சைக்களத்தோடு வஞ்சிமுற்றத்தையு மொன்றாக்கிப்பாடிய சேக்கிழார்குறிப்பை வெறுக்கின்றார்கள். "கடலங்கரைமேல் மகோதையணியார்பொழில் அஞ்சைக்களத்தப்பனே" என்ற சுந்தரர் தேவாரவடிகொண்டு, இவ்வூர் அஞ்சைக்களமென்றும், வஞ்சிப்பெயருக்கிது சம்பந்தமுடையதாகாதென்றும் துணிகின்றார்கள். எல்லையற்றதொல்லைப் புறநானூற்றுப்பாக்களிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும் பழையவஞ்சியிற் சேரவரசர்குடியிருந்த பகுதியை வஞ்சிமுற்றமென்றே குறிக்கப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்நகரத்தைப் பொதுவாகப்பேசுமிடத்தெல்லாம் வஞ்சிமுது

(i) பக்கம் 126.
(ii) பக்கம் 126.
(iii) பக்கம் 125.

றென்றும், அரணுடைய அரசரகநகரை வஞ்சிமுற்றமென்றும் விதந்துகூறியகுறிப்பு மிகப்பொருளுடைத்தாம். பேராற்றின் கழிமுகம் கடற்பாப்போடொக்க மிகத்தாழ்ந்து அலிமுகமாயதால், அதையடுத்த மேட்டுநிலத்தே யரணிட்ட அரசன்குடிப்பாக்கமேற்பட்டும், அதுவே பின்திக் கருவூரெனவழங்கப்பட்டும்வந்திருப்பதை மேலேகாட்டினேமன்றோ ? இப்பகுதி பழையநூல்களில் வஞ்சிமுற்றமென்றே சுட்டப்பட்டுளது. "மலைகாண்குவமென, வஞ்சிமுற்றநீங்கிச்செல்வோன்"(i) என்ற இளங்கோவடிகள்வாக்கும், வஞ்சியி லரசனரண்மனையிருந்த கருவூர்ப்பாக்கத்தைமுற்றியவளவனை "வஞ்சிமுற்றம் வயக்களனாக, அஞ்சாமறவராட்போர் பழித்துக், கொண்டனைபெரும குடபுலத்ததரி"(ii) என்றுபாடிய கோவூர்கிழார்வாக்குமே யிதற்குச்சிறந்த சான்றும். பட்டினப்பாக்கமும் அரசன் குடிப்பாக்கமுங்கூடியது வஞ்சிமூதூர். பிற்காலத்தே பட்டினப்பாக்கம் மகோதையென்றும், அகநகராய கருவூர்ப்பாக்கம் வஞ்சிமுற்றமென்றும் அழைக்கப்பெற்றன. இவ்வஞ்சிமுற்றம் நாளடைவில் வஞ்சைக்களமாயிற்று. துவரை, மாந்தை, தஞ்சை, குகவை, நெல்லை, துறைசை, உறந்தை, கரந்தை என்றூர்ப்பெயர்கள் தமிழகத்தே குறுகி ஐகாரமேற்று நடைபெறுமியல்பறியாதாரில்லை. வஞ்சியு மிம்முறையில் வஞ்சையாகவே, அதற்கேற்ப வஞ்சிமுற்றம் வஞ்சைக்களமானது வெகு சுலபமன்றோ ? பிற்காலத்திது தலங்களுள்வைத்தெண்ணப்படுங்கால் 'திரு' அடைபெற்று, திருவஞ்சைக்களமாயிருக்கவேண்டும். இதற்குப் பிற்காலத்தார், 'திரு' என்பது உபசாரவடையாகவே, அதற்கடுத்த வகரம் உடன்படுமெய்யெனக்கருதி, அடையகற்றி, அஞ்சைக்களமாக்கினர் போலும். சரகத்தைச் சாகமெனக்கொண்டு மயங்கினவர்களும்பெரும் புலவர்களேயாதலால், திருவஞ்சைக்களம் திரு அஞ்சைக்களமானதில் வியப்புத்தானென்னே ? அன்றியும் ; திருவஞ்சைக்களப்பதிகத்தில்,

---

(i) சிலப்புகாட்சிக்காதை வரி 7.

(ii) புறம் 373.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம்பாடும் மகோதைத்தலமூர்த்தியின் பெயரே சுட்டிப்பாடியிருப்பதல்லால், அவ் வூர்ப்பெயரைச்சுட்டவில்லை என்பதும் வெளிப்படை. யாண்டுமிவ்வூர்க்கு அஞ்சைக்களமென்னும் பெயர் எடுத்தாளப்பட்டதாயுமில்லை. இஃதெவ்வாறாயினுமாகுக. மேற்கூறிவந்தபலவாற்றானும் வஞ்சி மலைநாட்டுத்தலைநகராய், ஆன்பொருநையாகிய பேராற்றின்கழிமுகத்தமைந்த பேரூர் என்பது ஒருதலையாகப்பெறப்பட்டதாகலானும், அப்பேராற்றினலைவாய்ப்பட்டினமாகிய மகோதையென்றகொடுங்கோளூரு மதைபடுத்த ஐயங்காரவர்கள் 'அஞ்சைக்கள'மென்ற "திரு வஞ்சைக்களமும்" யவனர்கலநலநிறைக்க வளமிகமலிந்தகடற்கரை வஞ்சி நின்றவிடத்தேநிற்பவாகலானும், இவையொன்றெனவியல்பேயாகும். ஆகவே, சேரர்சங்ககாலப்பேரூர் பேராற்றின்மலைவாரத்தே கடலினின்றும் சுமார் 30-மைலுக்கப்பாலுள்ள திருக்கரூருமன்று ; காவிரியாம்பிராவதிக்கூட்டத்திற்குமேற்கே புனல்நாட்டிலுள்ள சோழர் பழவூரான திருவானிலையுமாகாது ; பண்டைத்தமிழ்வாணர்பலரும் பாராட்டிய மலைநாட்டுப்பேராற்றின் கழிமுகப்பட்டினமேயாம் ; என்பது விசதமாகும்.

இறுதியில், ஆபுத்திரநாட்டிலிருந்து வஞ்சிக்குவந்த மணிமேகலை செங்குன்றில் கண்ணகிகோயிலிலிறங்கித்தரிசித்துப் பிறகு வஞ்சியுட்புக்கனள் என்னுங்கதைகாட்டி, அதனால் வஞ்சி அம்மலையிலிருந்து நெடுந்தூரமிருக்கவேண்டுமெனத் தனக்குவேண்டியபடியனுமித்துக்கொண்டு, அதனால் கருவூரானிலையே வஞ்சியாகுமெனவாதிக்கின்றார்கள். மேலே 'கருவூர்' 'மகோதை'என் றிருபாக்கங்கள்சேர்ந்த பேரூரே வஞ்சியென்றும், அதை ஐயங்காரவர்கள் எடுத்தாளும் நக்கீரர்பாட்டே வலியுறுத்துமென்றுங்கூறி, அதன்சார்பாக அவ் வகப்பாட்டின் "கருவூர் முன்றுறைமணல்" என்னுந்தொடரைவிளக்குங்கா லிச் செங்குன்றுசம்பந்தமாகப் பழையநூல்களிற்காணப்படுங் குறிப்புக்களே வஞ்சி கருவூரானிலையாகாதெனச்சுட்டுவதைக் காட்டி

யுள்ளோம். சாத்தனார், மணிமேகலை மணிபல்லவத்திருந்து புறப்படும் போதே "வஞ்சியுட்செல்வனென்றந்தரத்தெழுந்தனள் அணியிழை தா"(i)னென விதந்துகூறுகின்றார். ஆகவே, புறப்படுங்கால் மணி மேகலைக்குக் கண்ணகிகோயிலைக்காணுங்கருத்து முன்னின்றதாயில்லை. வஞ்சிநோக்கி வழிக்கொண் "டணியிழையந்தரமாறுஎழுந்தவள்,"(ii) இடையே வழியில் "கொடுங்கோளூருக்கயலதாய செங்குன்றின்"(iii) மேல்நின்ற தாய்கண்ணகி தாதைகோவல னிவர்கள் "கைவினை முற்றியதெய்வப்படிமம்"(iv) அமைந்த "கோட்டம்புகுந்துவணங்கி யேத்தி,"பிறகு தான் நினைத்துவந்தபடி வஞ்சிக்குப்போக விடையேற் குங்கால், ஆக்குப்பத்தினிக்கடவுள் "இளையள்வளையோளென்றுனக் கியாவரும், விளைபொருளுரையார்; வேற்றுருக்கொள்கென"ப்பணித் திட, அதன்படி "மாதவன்வடிவாய்"ப் "பொற்கொடிப்பெயர்ப்படு உம் பொன்னகர்பொலிந்தனள்" என்பதே சாத்தனார்கூறியுள்ள வஞ்சிக்கு மணிமேகலைவந்த வரலாறும். "கண்ணகிவிண்ணுடுசென்ற தும்," "பத்தினித்தேவிக்குக் கோயிலெடுத்துச்சிறப்பித்த" இடமு மான இச் 'செங்குன்று,' மலைகாண்குவமெனச் "செங்குட்டுவன் சென்றிருந்த பேரியாற்றங்கரைக்குச்சமீபத்தது"(v) என் றையங்கா ரவர்களுமிம்மலைச்சம்பந்தமாக அடியார்க்குநல்லார்கருத்தை மறுக் காது தழுவுகின்றார்கள். இவ்வாறு இம்மலை சேரர்போாற்றங்கரை யருகே மேற்குமலைத்தொடரையொட்டிக் கொடுங்கோளூருக்கயல தாகலானும், மணிபல்லவம் காவிரிக்கழிமுகத்துப் புகார்ப் பட்டினத்திற்குத் தெற்கேயமைந்திருந்ததாகலானும்,(vi) அக்கிழக்

(i) மணி காதை 25. வரி 238, 239.

(ii) மணி காதை 26. வரி 1, 5, 6, 68, 69, 71 to 92.

(iii) சிலப்பு அடியார் உரைபக்கம் 18.

(iv) சிலப்பு நடுகற்காதை வரி 228. கோட்டம்=கோயில்.

(v) பக்கம் 134.

(vi) மணிமேகலை 6, 211, 213.

கடன்மணிபல்லவத்திருந்து வஞ்சிக்குவரும் மணிமேகலை, வஞ்சி கருவூரானிலையாமாகில் நேரே கருவூருக்குச்செல்வதல்லால், வழி பிறழ்ந்து கருவூருக்கு 300-மைலுக்கு மேற்குள்ள செங்குன்றமலை வந்திறங்கக்காரணமில்லை. மணிமேகலை மணிபல்லவத்திருந்து முதலில் மேற்குவந் திம்மலைகண்டு மீட்டும் கிழக்கே வஞ்சிக்குவழி கொண்டதான கதையுமில்லை. முதலிலேயே கண்ணகியைக்கண்டு, பிறகு வஞ்சிக்குப்போவதான நினைப்பவளுக்கில்லையென்பதும், விசும்பாறுகவஞ்சிநோக்கிச்செல்பவள் கண்ணகிகோட்டமமைந்த இச் செங்குன்றமலை இடைவழிப்படலா லங்குத்தங்கிவழிபட்டுப் பின்றன் வழிப்பட்டு வஞ்சியூர் வந்துபுகுந்தனள் என்பதும் மேலேகாட்டிய படி சாத்தனார் பழையநூலாற் பெறப்படுகின்றன. இதனால் செங்குன்றமலை மணிபல்லவத்திற்கும் வஞ்சிக்குமிடையேயிருக்கவேண்டுமென்பது தெளிவாகின்றது. அச்செங்குன்றமலைக்கு அயலதாகச் சிறிது மேற்கேநிற்கும் கொடுங்கோளூரே யிவ்வஞ்சியாமாகில், மணிமேகலைக்குச் சாத்தனார்தந்துவைத்தவழிமுறை தெளிவாவதோடு, இக் கொடுங்கோளூரே பழையவஞ்சியென்னும் அடிப்பட்ட பழவழக்கும் வலிபெறுகின்றது. இவை பலவும், இன்னவும் பிறவும், சேரர்பெருரான வஞ்சிமூதூர் மலைநாட்டில், மேலக்கடற்கரையில், பேராற்றின் கழிமுகத்திலமைந்த பழம்பட்டினமேயன்றிப் பிறிதுண்ணாட்டேரேதுவுமாகாதென்பதைப் பசுமரத்தாணிபோல் வலிபெறநாட்டிநிற்கும்.

S. சோமசுந்தரபாரதி.

ஸ்ரீ:

வஞ்சிமா நகர்.

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழியுணர்ந்த புத்திமான்களுக்குள், சில காலமாகச் சங்ககாலத்துச்சேரர் தலைநகராகியவஞ்சிமாநகர்கொங்குநாட்டுக்கருவூர்தானோ அன்றி, மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள கொடுங்கோளூர்தானோ என்று ஐயமுண்டாகி அதனடியாகச் சிலபல ஆக்ஷேபசமாதானரூபமான வாதங்கள் புஸ்தகவாயிலாகவும், பத்திரிகைவாயிலாகவும் நிகழ்தலைக்கண்டு செந்தமிழ்ச்செல்வவேந்தரும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத் தலைவரும், எம் அன்னதாதாவுமாகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமான் ராஜராஜேச்வர சேதுபதிமஹாராஜரவர்கள் யாம் இவ்விஷயமாக நிச்சயித்ததை எழுதியுதவும்படி பல்காலுந் தூண்ட அதனானே இந்நூ லெம்மாலெழுதப்பெற்று நிறைவேறியதாதலின் அம்மஹாராஜரவர்கட்கியாம் முதற்கண் நன்றிபாராட்டுங்கடப்பாடுடையேம். செந்தமிழ்ச்செல்வச்சேதுவேந்தரும், அவர்களாதரிக்குநறுந்தமிழும் என்றுமினிதோங்கிநிலவ இறைவன்றிருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம்.

வடவேங்கடந் தென்குமரி யாயிடைத்தமிழ்கூறுநல்லுலகம் சேரர் பாண்டியர் சோழர் என்னும் மூவர்க்கேயுரியதென்பது தொல்காப்பியனார் "வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பி, னாற்பெய ரெல்லை யகத்தவர் வழங்கும், யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்" (பொ-செய்-௭௬) எனச் சூத்திரத்துரைத்தவாற்றானும் ஆண்டு உரையாசிரியர், பேராசிரியர் உரைத்தவாற்றானும் அறியப்படும். ஈண்டு "நாற்பெயரெல்லையகம்" என்பது வடவேங்கடந், தென்குமரி, குணகடல், குடகடல் என்னப்பட்ட நான்கெல்லையகம் எனக்கொள்வர் பேராசிரியர்: நச்சினார்க்கினியர் வேறுகூறுவர். அதைப்பற்றிப் பிறகூறுவேன். இம் மூவேந்தரும் படைப்புக்காலந்தொட்டே மேம்பட்டுவருதலுடையாரென்பது* தமிழ்நூல்களிற்கண்டது. "கடலகவரைப்பினிப் பொழின்முழுதாண்டநின் முன்றிணைமுதல்வர்" (பதிற்றுப்பத்து) எனச்சேரரையும் "உலகமாண்டவுயர்ந்தோர்" (மதுரைக்காஞ்சி) எனப்பாண்டியரையும் "சென்னிகுளிர் வெண்குடைபோன்றிவ்வங்கணுலகளித்தலான்" (சிலப்பதிகாரம்) எனச் சோழரையும் கூறுதலான் இம் மூவேந்தருடைய ஆட்சித்திறனும், பெருந்தலைமையும், நன்கறியலாகும். இம்மூவரும், வேங்கடம் குமரி இடைப்பட்ட இத்தமிழுலகத்தை மேனாடு, தென்னாடு, கீழ்நாடு என மூன்று பிரிவாகவைத்து ஆண்டாரென்பது

* திருக்குறள்-பரிமேலழகருரை.

'குடபுலங்காவலர்மருமான்' எனச் சேரனையும்
'தென்புலங்காவலர்மருமான்' எனப் பாண்டியனையும்
'குணபுலங்காவலர்மருமான்' எனச் சோழனையும்

சிறுபாணாற்றுப்படையிற் கூறுதலானுணரப்படும். நச்சினார்க்கினியரும் குடபுலம்-மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலம் எனவும், தென்புலம்-தெற்கின்கண்ணதாகிய நிலம் எனவும், குணபுலம்-கிழக்கின்கண்ணதாகிய நிலம் எனவும் உரைத்தார். தமிழ்முடியுடையரசர் மூவரேயாதலானும், வேங்கடத்துக்கிப்பாற்பட்ட தமிழ்நாடுமுழுதும் மேற்குறித்த திசைமுறையாற் பிரிப்புண்டபடியாலும், வேங்கடத்துக்கப்பாற்பட்டது தமிழ்வழங்காநிலமாதலானும் வடபுலம் என ஒன்று ஈண்டுவேண்டப்படாதின்றென நன்றுணர்க. இவ்வருமையான பகுப்புமுறையை யுற்றுநோக்கின் இப்பாரதகண்டத்தின்தென்பாகம் விரியாதுசுருங்கிய இயற்கை யமைப்பை ஆராய்ந்து மூவேந்தர்க்குந்தகுதியான கடற்கரையும் விரிந்த அகநாடும் உளவாதல்கருதி இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டதென்று புலனாகும். பாண்டியர் தெற்கண்வளைந்த பெருங்கடற்கரையையும், அதனைத் தொட்டு வடக்கண்விரிந்த அகநாட்டையும் உடையராவர். சேரர் சோழரிருவரும் பாண்டியர்தென்னாட்டுக்கு வடபால் வேங்கடம் எல்லையாகவுள்ள நிலத்தைக் குடபுலம், குணபுலம் என இருபாற்படுத்துக் குடகடற்கரையும், அதனைத்தொட்டுவிரிந்த அகநாடும், குணகடற்கரையும், அதனைத்தொட்டுவிரிந்த அகநாடும் முறையே உடையராவர். இச்சேரர் பாண்டியர் சோழர் மூவரும் நிலவுரிமை கொண்டாளுந்திசைபற்றி முறையே குடக்கோ, தென்னவர், குணபுலங்காவலர் எனப்பெயர்சிறப்பர்.

இனி இம்மூவர்க்குமுரிய இத்தமிழ்கூறுநல்லுலகஞ் செந்தமிழ்நாடு எனவுங், கொடுந்தமிழ்நாடு எனவும் இரண்டுபிரிவாகப்பிரித்து வழங்கப்படுமெனவுணர்க. செந்தமிழ்நிலம் ஒன்றும், கொடுந்தமிழ் நிலம் பன்னிரண்டுஞ் சேர இத்தமிழுலகம் பதின்மூன்று பகுதியுடைத்தாகும். செந்தமிழ்நிலம் என்பது வையையாற்றின்வடக்கும், மருதயாற்றின் றெற்கும், கருவூரின் கிழக்கும், மருவூரின் மேற்கும் என்று இளம்பூரணவடிகள், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் மூவரும் தொல்காப்பியவுரைக்கண் உரைத்தார். வையைக்கு வடக்கணுள்ள பாண்டிநாட்டுப்பகுதியும் இதன்கண்ணடங்குதல்காண்க. வையைக்கு வடபால் நாடுகளிலுள்ள திருப்புத்தூர், திருவாடானை, திருக்கோட்டியூர், திருமெய்யமுதலிய தலங்கள் பாண்டிநாட்டுள்ளவெனப்படுதலானும்

வையைக்குவடக்கண் நெடுந்தூரம் பாண்டிநாடுண்மை இனிதுணரப் படும். (பிற்காலத்தார் பாண்டிநாடே செந்தமிழ்நிலமென்பர்). இச் செந்தமிழ்நிலத்தைச்சூழ்ந்த கொடுந்தமிழ்நிலம் பன்னிரண்டாவன; பொங்கர்நாடு, ஒளிநாடு, தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலை என இவையென்று இளம்பூரணவடிகள், சேனாவரையர் உரைத்தார். நச்சினார்க்கினியர் இங்ஙனமேகூறி மலைநாடு என்றவிடத்து மலையமானாடு என்றுரைத்தார். "சேரலன் மலையமான் கோச்சேரன் பெயரே" என்பது திவாகரமாதலான் மலையமான்என்பது சேரன்பெயராதல் தெள்ளிது. மேற்கூறிய பன்னிருநிலமும் செந்தமிழ் நிலத்தின் றென்கீழ்பால்முதலாக வடகீழ்பாலிறுதியாக எண்ணிக் கொள்க என்று சேனாவரையரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்தார். இதனாற் குடநாடும், மலைநாடும் வேறுவேறென்று தெளிந்துகொள்ளலாம். நச்சினார்க்கினியர் இக்கொடுந்தமிழ்நிலம் பன்னிரண்டையுஞ் சூழ்ந்த பன்னிரண்டாவன சிங்களமும், பழந்தீவும், கொல்லமுங், கூபமுங், கொங்கணமுங், துளுவும், குடகமுங், கருநடமுங், கூடமும், வடுகுங், தெலுங்குங், கலிங்கமுமாமெனவுரைத்தார். இதனாலிவை கொடுந்தமிழ்நாட்டுக்கும் அப்பாலுள்ள பிறநாடுகளென்று தெளியலாம். இந் நாடு பன்னிரண்டும் தமிழ்மொழிவழங்காது வேறுவேறு மொழிவழங்கு நிலங்களென்பது கொடுந்தமிழ்நாட்டுக்குமப்பா லிவற்றை வைத் துரைத்தமையானும், தமிழ்மொழியல்லாத சிங்களம் வடுகுமுதலிய மொழிப்பெயரே நிலப்பெயராகப் பெரும்பான்மை கூறியதனானும் உணரலாம். இந்நிலத்துமொழிகள் தமிழிற்புக்குவழங்கியவிடத்து உரையாசிரியரெல்லாம் திசைச்சொல் என்று கூறுதலுங்காண்க. சங்க நூல்களிற் பல்லிடத்தும் வடுகர்நிலத்தைத் "தமிழ்பெயர்தேயம்" எனவும் "மொழிபெயர்தேயம்" எனவும் உரைத்தலானும் இதனுண்மையுணரப்படும். இவற்றுற் கொல்லங், கூபங், கொங்கணங், துளு, குடக முதலியன தமிழொழிநிலங்களாக ஆசிரியிலெண்ணப்பட்டமை நினைக்கத் தகும்.

இனிச் சிறுபாணாற்றுப்படையில் மேற்றிசைக்கணுள்ளநிலம் என்பதுபற்றிக் "குடபுலம்" எனப்பட்ட சேரநாடு மேற்கூறிய கொடுந் தமிழ்நாடுகளுட் குட்டநாட்டையுடையதென்பது சேரனைக்குட்டுவன் என்பதனானும், குடநாட்டையுடையதென்பது குடவர்கோமான் என் பதனானும், பூழிநாட்டையுடையதென்பது பூழியர்கோமான் என்பதனா

னும், மலைநாட்டையுடையதென்பது மலையன், மலையமான் என்பதனு னும் நன்கறியப்படும். மற்றைநாடுகளைப்பற்றி ஈண்டு ஆராய்ச்சியின்று; வேண்டுழிவேண்டுழிக் கூறிக்கொள்வல். இதனாற் குட்டமுதலாக மலை யிறுதியாக ஈண்டுச்சொல்லப்பட்ட நாடெல்லாம் சேரநாட்டகத்தன வென்றுதெளியப்பட்டவாற்றான் இவையனைத்துங் 'குடபுலம்' என்று நல்லிசைப்புலவர் குறியிட்ட மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலமாகுமென்று எளிதிலுணரப்படும். இதனாற் குடபுலம் என்பதன்கண் குடநாடும், மலைநாடுமென இரண்டுண்டென்றும், ஒன்றென்றுகூறலாகாதென்றும், சேரரைக் குடதிசைபற்றிக்கூறுமிடத்தெல்லாம் குடநாடொன்றையே குறியாது அவர்க்குக் குடதிசைக்கணுள்ள குட்டமுதலாக மலைநாடி றுதியாகச் சொல்லப்பட்டநாடுகள்எல்லாவற்றையுங் குறிக்குமென்றும் ஐயமறத்துணிந்துகொள்க. இப்பகுப்புமுறையெல்லாம்ஆராயாது குடபுலம் என்பது குடநாடொன்றேயென்றும், அதுவே மலைநாடென் றும், அம்மலைநாடு கடற்கரையோரமாகவுள்ளதேயென்றும், தாமே நினைத்துக்கொண்டு இடர்ப்படுவாருமுளர். அவர் மலைநாட்டுக்கும், குடநாட்டுக்கும் இடையிற் பலநாடுண்மையினையும், இவையெல்லாஞ் செந்தமிழ்நாட்டைச்சுற்றியுள்ளனவென்று தொல்லாசிரியர்காட்டியத னையும் மறந்தனராவர். இப்பலநாடுந்தொக்குள்ள சேரர் குடபுலத்தை மலைமண்டலமென்றுகூறுவதெல்லாம் சோழநாட்டைப் புனன்மிகுதி பற்றிப் புனனாடென்பதுபோல மலைமிகுதிபற்றியென் றெளிதிலுணரப் படும். இதனாற் குடபுலமென்றும், மலைமண்டலமென்றும் பெயருடைய சேரநாட்டுக் கொடுந்தமிழ்நாடாகவெண்ணப்பட்ட குடநாடும், மலைநா டும் வேறுவேறு உள்ளனவென்பது நன்குணரற்பாற்று. ஒருசேரனைக் "குடதிசைவாழுங்கோ" என நூல்கூறினது குடபுலங்காவலர்மருமான் என்புழிப்போல மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலத்தில்வாழும் வேந்தன் எனப் பொருள்படுத்தலன்றி அது கடலோரமாகவுள்ளதென்றுகொள்ளப் பட்ட கொடுந்தமிழ்நாடாகிய குடநாட்டிலேமட்டும் வாழுங்கோ என்று பொருள்படுத்தல் நெறியன்றென்க. கொடுந்தமிழ்நாடாகிய குடநாடு மேல்கடலோரமாகவுள்ளதென்பது "தண்கடல்வேலிநின்குடநாடற்றே" என வருதலான் அறியலாம். சேரனும் குடபுலமுழுதையுங்குறித்து அவனைக் குடக்கோ என்பதன்றி அவனுட்டி னோர்பகுதியாகிய குட நாடுமட்டுங்குறித்து அப்பெயராளுதலில்லையென்க. அடியார்க்குநல் லாரும் "குடக்கோச்சேரலிளங்கோவடிகள்" என்புழிக் குடக்கோ என் பதற்குக் குடதிசைக்கோ எனவேயுரைத்தார்.

இத்துணையும் விரித்துரைத்தநாடுகளுள், தொண்டைநாடு, கொங்கு நாடு எனப்பட்ட நாட்டின்பெயர்கள் காணப்படாமை நினைக்கத்தகும். இவற்றுள் தொண்டைநாடு நாகபட்டினத்துச் சோழனொருவன் நாக கன்னியைமணந்துபெற்றபுதல்வனும், தொண்டைக்கொடியை அடையாளமாகச்சுற்றப்பட்டகாரணத்தாற் றொண்டைமான் எனப் பெயர் சிறந்தவனுமாகிய ஒருவற்குத் தன்னாட்டைப் பிரித்துக்கொடுக்கப் பின் அத்தொண்டைமான்பெயரான்விளங்கியதொன்றாதலின் இப்பழைய நாடுகளின் வேறாயெண்ணப்படாதாயிற்று. கொங்கு இப்பழையநாடுகளின் வேறாயெண்ணப்படாமையின் உட்பகுதியாகியதோர் நாடென்று துணியப்படும். இது தொண்டைநாடுபோலப் பெரியநாடாகக் கருதப்படுமாலெனின் பழையகாலத்து ஒன்றனுட்பகுதியாய்ச் சிறுகியது பிற்காலத்துத் தன்பெயரேகொண்டு பெருகியதென்றுகொள்ளப்படுமென்க. இது முற்காலத்துக்கொங்கன் என்னும் பெயரையுடைய சேரனாலாளப்பட்டதன்மையான் கொங்கநாடென்றும், அதுவே கொங்கென்றும் வழங்கப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. இதனைச் செந்தமிழ்க்கடனிலை கண்ட கச்சியப்பமுனிவர் பேரூர்ப்புராணத்து

“கோதைபயில்விற்கொடிகுலாவியபுயத்தன்
கோதையர்விழிக்கணைகுளிக்குமருமத்தன்
கோதைகமழுங்கவிகைக்கொங்கனெனவிள்ளுங்
கோதைநனியாண்டதொருகொங்குவளநாடு”

எனப் பாடுதலானறிக. கொங்கனெனவிள்ளுங்கோதை—கொங்கன் என்று வழங்கப்படும் சேரன் என்றது காண்க. இங்ஙனமன்றி வேங்கடங்குமரி என்னுமிவற்றுக்கிடையே உள்ள நிலமெல்லாம் செந்தமிழ் ஒன்றும், கொடுந்தமிழ் பன்னிரண்டுமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கவும் அவற்றின்வேறா யொருதமிழ்நாடு தனியே ஆங்குண்டென்று நினைப்பதற்கே இடனின்றாதல்காண்க. இக்கொங்குநாடு ஆதிதொட்டே பெருகியநிலையுடையதாயின் ஈண்டு எண்ணப்பட்ட பழையநாடுகளுடன் எண்பெறாதொழியாதென்பது தெள்ளிது: இதனாலிது நாளடைவிற் றன்பெயர் கொண்டு பெருகியதென்று துணியப்பட்டதென்க.

நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியச்செய்யுளியலில் ‘நாற்பெயரெல்லையகத்து’ என்புழி மலைமண்டலம், பாண்டியமண்டலம், சோழ

மண்டலம், தொண்டைமண்டலம் எனவுரைத்தார். இந்நான்குடன் கொங்குமண்டலத்தையுஞ்சேர்த்துத் தமிழ்நாடு ஐந்து என்றுகொண்டாரும் உண்டு:

"நறவேந்துநங்கைநலங்கவர்ந்துநல்கா
மறவேந்தன்வஞ்சியானல்லன்—றுறையின்
விலங்காமைநின் றவியன் றமிழ்நாடைந்தின்
குலங்காவல்கொண்டொழுகுங்கோ."

என்னும் வெண்பாவில் "வியன்றமிழ்நாடைந்து" என்றதூஉம் இக்கருத்தேபற்றிவந்தது. இவை தனியே சிறந்துபெருகியகாலத்து எண்ணப்படுதலான் முன் எண்பெறாமைக்குக்காரணம் இவை தமிழ் நாட்டினின்று பிரிந்து தனியாகாமையேயென்று துணியலாம்.

இனி ஈண்டுக்குறித்த கொங்குநாடு மூவேந்தர்க்குரிய குடபுலம், தென்புலம், குணபுலம் என்பவற்றுள் எதன்பாற்பட்டதென்று ஆராயுமிடத்து இக் கொங்குநாட்டைப் பலவிடத்தும் 'குடகொங்கு' எனவே வழங்குதலான் இது குடபுலத்ததாமென்று புலனாகும். இதனுலிது குடதிசையாட்சியையுடைய சேருடையதென்று துணியலாம். கலிகன்றியாழ்வாரும் சோழன்செங்கணானை அவன் வென்றுகொண்ட நாடுகளானே "தென்னாடன்குடகொங்கன்சோழன்"எனவழங்கியவிடத்துக் குடகோங்கு எனப்பணித்தல்காண்க. சேக்கிழாரும் வெள்ளானைச் சருக்கத்திற் *"குடக்கோங்கிலணைந்து"என்றார். ஆழ்வார்'தென்னாடன் குடகொங்கன்சோழன்' என்றது குணபுலங்காவலுடையசோழன் தென்புலத்தையும், குடபுலத்தையும்வென்றுகொண்டதனைக் குறிப்பதாகக்கொள்ளப்படும். சங்கநூல்களும் பல்லிடத்தும் சேரனையே "கொங்கர்கோ"(பதிற்-அஅ-௬0) என வழங்கும். இதனாற் கொங்கு நாடு குடதிசைக்கட்பட்ட தமிழ்நிலத்துள்ளதென்றும், அதுபற்றிச் சேரராட்சியிற்பட்டதென்றும் தெளிந்துகொள்க.

மற்று

"மாகெழுகொங்கர்நாடகப்படுத்த
வேல்கெழுதானைவெருவருதோன்றல்" (௨௨)

---

*மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீமான் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களும் சிலப்பதிகார அபிதானவிளக்கத்தில் கொங்கு-கொங்குமண்டலம்-குடநாடு என்றெழுதினார்கள்.

எனப் பதிற்றுப்பத்துட் காணப்படுதலால் இக் கொங்குநாடு சேரர்க்கு வென்றியாற்கிடைத்ததன்றி முன்றொட்டுச் சேரரதன்றாமெனிற் கூறுவல். வேங்கடங்குமரி யிடைப்பட்ட தமிழுலகத்து ஒரு தமிழ்ப்பகுதி மூவேந்தருளொருவர்க்குரிமையாகாதிருந்ததென்பது "வண்டமிழ்மூவர்காக்குந்தண்பொழில்வரைப்பின்" என்ற தொல் காப்பியனார்கூற்றுக்கு மாறுபாடாதலின் இது மூவருளொருவர் பகுதி யதேயாமென்று துணியப்படும்: இது சேரர்குடபுலத்ததன்றாயின் இடைநாடாகவுள்ள இக்கொங்குநாட்டைக் குடகொங்கு என வழங்குதல் பொருந்தாததேயாகும். இது "குடகொங்கு"என்பதனால் என்றுங் குடதிசையாளுங்கோவாகிய சேரனதேயென்றுகொள்க. இங்ஙனமாகவும் சேரனைக் 'கொங்கர்நாடகப்படுத்ததோன்றல்' எனக் கூறியது தன்னாட்டகத்தவராயிருந்துவைத்தே தன் கோலின்வாராது வேறுபட்டுக்குறும்புசெய்தாரையடக்கி அக்குறும்பர்நாட்டைச்சேரன் தன்னடிப்படுத்தியசெய்தியைக் குறித்ததன்றி வேறன்றென்க. இங்ஙனம் முடிவேந்தர்நாடு அடிப்படுத்தல் உண்டென்பது

"நின்னொடுவாரார்தந்நிலத்தொழிந்து
கொல்களிற்றியானையெருத்தம்புல்லென
வில்குலையறுத்துக்கோலின்வாரா
வெல்போர்வேந்தர்முரசுகண்போழ்ந்து" (பதிற்-எக.)

என வருவதனானும் இதன்கண் "நின்னொடுவாரார் தந்நிலத்தொழிந்து என்றது நின்னைவழிபட்டு நின்னொடு ஒழுகாதிருத்தலேயன்றித் தந் நிலத்திலே வேறுபட்டுநின்று எ-று"எனவும்,வில்குலையறுத்துக்கோலின் வாராவேந்தர் என்றது முன்பு நின்வழியொழுகாது ஒழிந்திருந்தவழிப் பின்பு தாம் களத்துநின்போர்வலிகண்டு இனி நின்வழியொழுகுது மெனச்சொல்லித் தாமேறிய யானையெருத்தம்புல்லென வில்லின் நாணினையறுத்து நின்செங்கோல்வழியொழுகாதவேந்தர் எ-று எனவுங் கூறியவுரையானும் நன்குணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு வேந்தர்என்றது முடியுடைப்பேரரசற்குத்திறையிடற்குரியராய்ப் பெருநாட்டிலோவ் வோர்பகுதியை ஆள்கின்ற சிற்றரசரை எனவறிக. சிலப்பதிகாரப் பதிகத்து உரைபெறுகட்டுரைக்கண் "கொங்கிளங்கோசர்தங்கணாட்ட கத்தே" எனவருதலான் இக்கொங்குநாட்டுப் பல சிற்றரசருண்மை புலனாகும். இவர் குறும்புசெய்தவழி இவர்நாட்டைத் தன்னடிப் படுத்தினனென்றுகொள்க.

இனிக் 'குடக்கோங்கர்' என்றொருவலகையார் கண்ணகியின் கடவுண்மங்கலத்துப்போந்து வரம்வேண்டினரென்று கேட்கப்படுமாலெனின் அவர் இக்கொங்குநாட்டினரன்றி வேறல்லாமை அவரையே பதிகத்துக் "கொங்கிளங்கோசர்" என்றதனானும், அதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் கொங்குமண்டலத்து இளங்கோவாகிய கோசர் என்றுரைத்தமையானுமுணரப்படும்; மற்றுக் குடக்கொங்கர் என்றது மேற்றிசைக் கணுள்ள கொங்கர் எ-று. குடம், குடகம், குடக்கு, குடகு இவை மேற்றிசைக்குவழங்கும் பெயர்களென்றுணர்க. கொங்கை யாண்டும் குடகொங்கு என்பதுபற்றி குடகமும் மேற்றிசைக்குப்பெயராதல் கருதிக் குடகக்கொங்கு என்று வழங்கியதன்றி வேறன்றென்க. இது சோணாட்டுச் சிதம்பரத்தைக் குணசிதம்பரமெனவும், கொங்குநாட்டுச் சிதம்பரத்தை(பேரூர்த்தலம்)க் குடசிதம்பரமெனவும் கூறுதலானும் உணரப்படும். இதனை

"விழவறாவீதிக்குணசிதம்பரத்துமேவினோர்க்கரும்பயனளிப்பா
'ரழகியதிருச்சிற்றம்பலமுடையாரொருவரேகுடசிதம்பரத்துப்'
பழகுநர்க்களிப்பார்" (பேரூர்ப்புராணம்)

என வருதலானறிக. வேறுயின் அதுதோன்றப் பதிகத்துங் கூறுவரென்க. குடகம்தமிழ்நிலமன்மையும் உணர்ந்துகொள்க. இங்ஙனங் கொள்ளாது கொங்குநாட்டுத்தமிழரே ஒருகாரணத்தாற் குடகநாட்டுச் சென்று வதிந்தார். இவர் அவராவரென்றுகூறின் அஃதொருவாறு பொருந்தும்; என்னை காரணமெனின்? பொதியின்மலைக்கணிருந்த ஆய் என்னும் அரசனொருவன் இக்கொங்கரோடு போர்புரிந்து இவரை மேல் கடலிலே ஓட்டினனென்று

"நீயளித்த, வண்ணல்யானையெண்ணிற்கொங்கர்
குடகடலோட்டியஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த்திட்டவேலினும்பலவே" (௧௩௦)

என்னும் புறப்பாட்டானறியப்படுதலான் இவர் அக்காலத்து மேல்கடற் பக்கத்தோடி ஆண்டுள்ள மலைப்பக்கங்களில் வதிந்தாராவரென்று ஊகிக்கப்படுமாதலானென்க. எங்ஙனமாயினுங் கொங்கர் சோனுடைய குடபுலத்தவர் என்னுமிடத்தும், கொங்கு அவனுடைய குடபுலத்ததே என்னுமிடத்தும் யாதோரையமும் உண்டாகாமை யிவற்றாற்காண்க.

இஃதன்றி இக்கொங்குநாட்டு என்றுமுள்ளகொல்லிமலை சேரர்க்கே சிறந்த தலைமையான மலையென்பது "கொல்லிச்சிலம்பன்" எனச் சேரனை வழங்குமாற்றானறியப்படும்.

"வாழியர்வில்லெழுதியவிமயநெற்றியொடு
கொல்லியாண்டகுடவர்கோவே" (சிலப்-குன்றக்)

எனவருதலான் இக்கொல்லிமலை சேரர்க்கு எத்துணைச்சிறந்ததென்பது இனிதுணரலாம். இஃது அத்துணைச்சிறப்புடையதாகக் கருதப்படாதாயின் இதனை இமயத்தொடுசார்த்தி இளங்கோவடிகள் கூறாரென்றுணர்க. அகப்பாட்டிலும் "பொறையன்கொல்லி" (௬௨) என்றார். புறப்பாட்டிலும் சேரனை

"வேந்துதந்தபணிதிறையாற்
சேர்ந்தவர்கடும்பார்த்து
மோங்குகொல்லியோரடுபொருந" (உஉ)

எனக்கூறினர். இதன்கண் "கொல்லியோரடுபொருந" என்பதற்குக் *கொல்லிமலையிலுள்ளாருடைய அடுபொருந என்று உரைகாரர் பொருள்கூறினர். இதனாற் கொல்லி சேரன்மலையும், கொல்லியோர் சேரன்குடிகளுமாதலுணரப்படும். கொங்குநாட்டைக் குடகொங்கு என்றதுபோல அதன்கணுள்ள இக் கொல்லிமலையை "வெல்போர்வானவன்கொல்லிக்குடவரை" (அகம்-௬௨0) எனவும் "குடகொல்லி" (இறையனார்களவியலுரைமேற்கோள்)எனவும் "இமயங்குடகொல்லி" (பட்டினத்தடிகள்) எனவும் வழங்குதலான் இஃதுள்ள திசையைக் குடதிசையென்று கருதினாராதல் செவ்வனம்புலனாகும். இதனானும் இது குடபுலத்ததாய்க் குடபுலங்காவலருடையதாதல் தெளியலாம். பாண்டியர்பொதியத்தைத் "தென்னம்பொருப்பு", (புறம்-௨௧௫) என்பதுபோல இதனையுங்கொள்க. சோழர்க்குநேரிமலையும், பாண்டியர்க்குப்பொதியமலையும், எங்ஙனஞ்சிறந்தனவோ அங்ஙனமே சேரர்க்கு இது சிறந்ததாகும். எத்துணையோ மலைகளையுடைமையாற் குடபுலம் மலைமண்டலமெனப்படும். அம் மலைமண்டலங் காவல்புரிகின்ற சேரர்

* கொல்லிமலையில் இன்றைக்கும் மலையாளரேயுள்ளனர். மலையாளர்-மலையர் எனவழங்கப்படுவரென்பது "மண்ணினிற்பொலிகுலமலையர்"(திருஞான-௨௩௭) எனச் சேக்கிழார்பாடிதலான் அறியப்படும்,

பெயர்சிறந்தது இக் கொல்லிமலையானே என்பது ஈண்டைக்கு நினைக் கத்தகும். இது கருவூர்க்கு அணித்தாகவுள்ளது என்பதும் மறக்கற் பாலதன்று. இக் கொல்லியைக் குடவரையெனப் பலவிடத்தும் வழங் கியவாற்றாற் குடமலைநாடன் என்று சேரனைக்கூறியவிடத்துக் குடக்க ணுள்ள கொல்லிமுதலாகிய மலைகளையுடைய நாட்டையுடையவன் என்று கருதப்படுமெனவுணர்க. இக் கொல்லிமலையைத் தலைமையாக வுடையன் என்பதனாற் சேரன் மேல்கடலோரத்துநாட்டைமட்டும் உடையனாகாது அம்மேல்கடற்குக்கிழக்கே நெடுந்தூரம்விரிந்த அகநா டுடையனென்பது அதிகமாக வலியுறுதல்காண்க. சேரன் தனக்குரிய குடகடலோரத்துப் பல வுயர்ந்தமலைகளை உடையனாயினும் அவற்றா லிவன் சிறவாமல் இக் கொல்லிமலையானே பெயர்சிறத்தலின்காரணம் ஆராயப்படும். இதுபோலவே மேல்கடற்பக்கத்துப் பேர்யாறு முதலிய பெரியயாறுகளை இவனுடையனாயினும் இவன் அவற்றாற் பெயர்சிற வாமற் பொருநைத்துறைவன் என ஆன்பொருநையானே பெயர்சிறத் தலின்காரணமும் ஆராயப்படும். இவற்றின்காரணத்தை உள்ளவாறா ராயின்சேரர்அரசிருக்கையினையுடைய தலைநகரைத் தன்பாற்கொண்ட நாட்டகத்து இவை யுளவாதற்சிறப்புப்பற்றியன்றி வேறன்றெனவுணர லாகும். இது மேல் யான்கூறும்பிரமாணங்கள்பலவானும் வலியுறும்.

மற்றுக் கொல்லிமலை ஓரியினுடையதென்றும், அவ்வோரியைக் காரியென்னும் முள்ளூர்மன்னன் சேரனுக்குத்துணையாய்நின்று கொன்று அவன் கொல்லிமலையைச் சேரனுக்குக் கொடுத்தானென் றும் அகநானூற்றின்கண்

> "முள்ளூர்மன்னன்கழறொடிக்காரி
> செல்லாநல்லிசைநிறுத்தவல்வில்
> லோரிக்கொன்றுசேரலர்க்கீத்த
> செவ்வேர்ப்பலவின்பயங்கெழுகொல்லி" (உ0க)

என வருதலாற் பெறப்படுமாலெனிற் கூறுவல் - பாண்டியருடைய பொதியமலையில் ஆய் என்னும் ஒருவன் இருந்தரசாண்டது

> "கழறொடியாஅய்மழைதவழ்பொதியி
> லாடுமகள்குறுகினல்லது
> பீடுகெழுமன்னர்குறுகலோவரிதே" (புறம்-கஉஅ)

என்பதனாலறியப்படும். இவ்வாயென்னும்வள்ளல் பீடுகெழுமன்னரும் குறுகரியநிலையில் இப்பொதியமலையில் இடைக்கணுண்டாகிவிளங்கினு னும் அப்பொதியமலையை என்ஞான்றுமுடைய பாண்டியர்க்கு அத னுரிமைதப்பாதவாறுபோல ஓரியென்னும்வள்ளல் கொல்லிமலையில்வலி யுடையனு யிடையிலுண்டாகிச் சேரற்கடங்காமை காட்டினுனுயினும் அக்கொல்லிமலையை என்ஞான்றுமுடைய சேரர்க்கும் அதனுரிமை தப்பாதென்றுணர்க. இவ்வுரிமையானேயன்றே தனக்குத்துணையாகிய காரியை ஓரிமேலேவி அவனைக்கொல்வித்துச் சேரன் அக்கொல்லிமலை யைக்கொண்டானென்றுதெரிக. காரிக்கும் ஓரிக்குமுள்ள பகைமைகார ணமாகவே இப்போர்நிகழ்ந்ததாயின் அப்போர்வென்றியின்பயனை அக் காரியேயெய்துவானுவன். அங்ஙனமன்மையானும்,கொல்லிமலையுரிமை சேரற்கே என்ஞான்றுமுண்மையானும் அதனைக் காரி சேரற்கீத்தா னெனத்துணிக. சேரனுரிமைக்கு இடையூறுநீக்கித்தந்த அத்துணையே யல்லது வேறன்றென்றுகொள்க. இங்ஙனங்கொள்ளாக்கால் பாண்டியன் பொதியப்பொருப்பனுகான் "நேரிகழ்சிலம்பினேரியோனே" (பதிற்-) எனச் சேரனைக்கூறுதலாற் சோழன் நேரியனுகான் என்றுகொள்ளவு நேருமென்க. இதனுல் இம்மலைகள் இடையிடையே போர்க்கிடனுக வும், பிறராட்சிக்கிடனுகவும், கேட்கப்படினும் இம் மூன்றுமலைகளையும் என்றுமுரிமையாகவுடையார் அவ்வம்மலையுடைய நாடுடைய முடி வேந்தரன்றிப்பிறரில்லையெனத் தெற்றெனவுணர்க.

இனிக் குடநாடு, குட்டநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு என இவை குடபுலஆட்சியையுடைய சேரரைச்சேர்ந்தனவென முன்னரே உரைத்தேன். அவற்றுள் மலைநாடு யாதாகுமென்று ஆராய்வோமாக. கொடுந்தமிழ்நாடாகிய இம்மலைநாடு செந்தமிழ்நிலத்தைச்சூழ நிறுவப் பட்டநாடுகளின்முறையிற் குடநாட்டுக்கு அப்பால் பலநாடுகளுக்குப் பின் வைக்கப்பட்டவாற்றுன் இம்மலைநாடு கடலோரமாக இல்லாமல் நெடுந்தூரந்தள்ளி அகநாட்டே உளதாதல் தெளியப்பட்டது. இத னையே நச்சினுர்க்கினியர் மலையமானுடு என வுரைத்தார். தென்பாண்டி நாடு என்பது தென்றிசைக்கணுள்ள பாண்டியனுடு என மூவேந்தரு ளொருவன்பெயரேகொண்டு விளங்கியதுபோல இம்மலைநாடும் மலைய மானுகிய சேரனுடு என்பதற்கு மலையமானுடு என வழங்கப்பட்டதா கும். மலையமான் சேரனென்பது நிகண்டுகள் பலவற்றினுங்கண்டது.

நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியவெழுத்ததிகாரத்துக் 'கிளந்தவல்ல செய்யுளுட்டிரிநவும்' என்னும் அதிகாரப்புறனடைச்சூத்திரவுரைக்கண் தாம் செய்யுளியலுட்கூறிய நான்குமண்டலங்களையுமேகருதிச் சோழநாடு, பாண்டிநாடு, தொண்டைநாடு, மலைநாடு என முடிந்தவற்றிற்கு இலக்கணமமைக்குமிடத்துச் சோழன், பாண்டியன், தொண்டைமான், மலையமான் என நான்குமண்டலத்தலைவர்பெயரையுங் கூறுதலானே இதனுண்மையுணரப்படும். மற்றுச் செய்யுளியலுள் மலைமண்டலத்தை முற்கூறினரெனின் ஈண்டு அன்கெட்டுமுடிதலும், ஈற்றெழுத்துச் சிலகெட்டுமுடிதலும், முதலெழுத்தொழிந்த பலவுங்கெட்டு முடிதலும் பற்றிஇவை முறையேநிறுவப்பட்டனவென்க. இப்பழமையானநாடுகள் படைப்புக்காலந்தொட்டு மேம்பட்டுவருதலையுடைய வண்புகழ்மூவர் பெயராற் சிறப்பதன்றி இவராட்சிக்குரியநாடுகளில் இடையிடையே தோன்றிமறையுஞ் சிற்றரசர்பெயராற் பண்டேசிறப்பதென்பது சிறிதும் பொருந்தாதென்க. சேரனே மலையமான், மலையன், மலைநாடன் எனப் பெயர்சிறந்தவனென்பது நன்றுணர்க. "சேரன்பொறையன் மலையன்றிறம்பாடி" எனச் சிலப்பதிகாரத்துவருதலான் மலையன் என்பதும் சேரன்பெயரேயாதறெளிந்துகொள்க. குடநாடும், குட்டநாடும், பூழிநாடும், சேரனாகிய மலையமானுடையனவேனும், இம் மலைநாடுமட்டும் மலையமானுடைனெ அவனாற் பெயர் சிறந்தது அவன் அந்நாட்டே வதிகின்றதன்மையானென்று எளிதிலுய்த்துணரலாம். இளம்பூரணவடிகளும், சேனாவரையரும் எண்ணிய கொடுந்தமிழ்நாடுகளுள் மலைநாடு எனக்குறித்த நிலத்தையன்றே நச்சினார்க்கினியர் மலையமானாடு என்றெழுதினர்; மலைநாடன் என்பது சேரனையே குறிப்பதென்று பலருமறிவர். அங்ஙனமாயின் மலைநாடு சேரனுடையதன்றி வேறொருவருடையதாகாது. இதனானும் இந்நாடுடைய மலையமான் சேரனே எனத்தெளிக. மற்று மேல்கடற்பக்கத்துள்ள மலைகளையுடைய நிலம் என்னைகாரணத்தால் இப்பெயரை அக்காலத்துப்பெற்றதில்லையெனிற் கூறுவல்: மேல்கடலோரத்துள்ளநிலங்கள் மக்கள்குடியேறி நாடாயதன்மையான் அவை குடநாடும், குட்டநாடும் எனப்பெயர் சிறந்தன. அவற்றையடுத்துள்ளநிலங்கள் மலையடர்ந்தனவேயன்றி அவை மக்கள் குடியேறியநாடாதற்றன்மையில்லாதபடியால் மலைநாடென்று அக்காலத்துவழக்குப்பெறாதாயிற்று. மலைநாடு என்பது மலைகளையுடையதும், மக்கள் குடியேறியநாடாகியதுமாய நிலனேயென்பது தெள்ளிது.

அக்காலத்து அவை வாசயோக்கியதையைப் பெருமையால் அங்ஙனம்பெற்ற மலைநிலமே மலைநாடெனவழக்குப்பெற்றதென்று தெளிந்துகொள்க. இவற்றைக் கொடுந்தமிழ்நாடுகளெனக் கூறுதலானும் அத்தமிழைவழங்குமக்கள்நிறைந்தநாடாதல் துணியப்படும். பிற்காலத்து இப் பழையபெயர்களெல்லாமாறி மலைகளதிகமாக விருத்தல்காரணமாக மேல்கடலோரத்துநாட்டை மலைநாடு என்று வழங்கத்தலைப்பட்டனர் என்று தெரிந்துகொள்க. இங்ஙனங்கொள்ளாக்காற் பழையோர் எத்துணையோ அறிவொடு பகுத்துக்காட்டியதற்குக் குற்றங்கூறுதலாகவே முடியுமென்க.

இனி ஈண்டுக்கூறியமலைநாட்டை மலையமான் என்னும்பெயர் காரி என்பவனுக்கும் வழங்குதல்பற்றி அக்காரிநாடெனக் கூறலாகாதோ வெனின் அங்ஙனங்கூறலாகாதென்க. என்னையெனிற் கூறுவேன். காரி என்னும் வள்ளல் முள்ளூர்மலையில் இடையிலுண்டாகிய ஓர்சிற்றரசன். அவன் சேரற்கு உறுதுணையாய்நின்று சேரனுக்குஅடங்காத கொல்லிமலைஓரியைக்கொன்றவன். இவன்காலத்துக்கு எத்துணையோ முந்தியே பகுப்புடைய தமிழ்நாடுகளிலொன்று இவன்பெயர்கொண்டதென்பது பொருந்துவதாகாது. அன்றியும் அம் மலையமான்என்னும்பெயர் அவன் சேரனுக்குத் துணையாயகாரணத்தான் அவனுக்குப்பட்டமாகச் சேரனாற்றரப்பட்டதாமென்றுகொள்வதல்லது அவனியற்பெயரென்றலுமாகாது. அன்றியும் இவனினுஞ்சிறந்துவிளங்கிய பாரிமுதலிய வள்ளல்கள்பெயர்களான் நாடுகளின்பெயர்கள் வழங்கப்படாமையும் ஈண்டைக்குநோக்கிக்கொள்க. இச்சிற்றரசர் இந்நாடுகளின் ஓரோர் சிறுபகுதிகளையுடையரல்லது வேறிலரெனவுங்கொள்க. இவற்றால் இம் மலைநாடு காரியாகியமலையமானுடாகாமை தெளியப்படும். இதனை, சங்கரசோழனுலாவில்,

> "பாண்டியராரத்தின்பல்கலமோ—வீண்டிப்
> பொரவிட்டசேரர்மலாடுேறந்தந்து
> வரவிட்டவச்ரவடமோ"

என வருதலான் நன்கறிந்துகொள்க.

இனிக் காரியாகிய மலையமான் முள்ளூர்மலையையும், திருக்கோவலூரையும் உடையவனுவன் என்று பழையநூல்களா னறியப்படும்.

இவனுடைய திருக்கோவலூர் சேதிநாட்டதென்பது "சேதிநன்னாட்டு நீடுதிருக்கோவலூர்" எனச் சேக்கிழார் கூறுதலா லுணரலாம். இத் திருக்கோவலூர்விஷயமாக மலையமான்சம்பந்தமான பலபலகதைகள் கேட்கப்படுகின்றன. இவன் அன்னைவயிற்றி லுதியாமல் வேள்வியி லுதித்தகாரணத்தாற் றெய்வீகன் எனப்படுவான் எனவும், சேரன்மகளாகிய பதுமாவதியை மணம்புணர்ந்தான் எனவும், கொல்லிமலையை மேற்கனுடைய திருமுனைப்பாடிநாட்டை மூவேந்தர்பாற் பெற்றானெனவும், பெரியபுராணத்திற்கண்ட நரசிங்கமுனையரையர்க்கும் மெய்ப்பொருளுயனார்க்கும் தந்தையாவான் எனவும், மூவர்முடியுடன் தன்முடியுஞ் சேர்த்துச்சூடிய நான்முடியுடையானெனவும், மலையரையன் அவதாரம் இவனெனவும், பாரிமகள் அங்கவை சங்கவையை மணந்தவன் எனவும், இவரன்றிச் சோழன்மகளையும், பாண்டியன் மகளையும் மணந்தவன் எனவும், இவரல்லாமற் சத்யபுரி ராஜகுமாரிகளையும் மணஞ்செய்து கொண்டானெனவும் அண்ணாமலைச்சதகம் என்னும் நூல் கூறும். இந்த நூற்கண் கொல்லியை எல்லையாகவுடைய திருமுனைப்பாடிநாட்டை இவன் வேந்தர்பாற் பெற்றான் என்று கூறுதலால் அதன்கண் சேரன் மலைநாட்டுப்பகுதியும் அடங்குதல்நோக்கி இவனும் மலையன் மலையமான் எனப்பட்டானென்றும், பிற்காலத்துச் சேரன்பாற்பெற்று இவனுள்கின்ற மலைநாட்டுப்பகுதியை மலையமானுடென்றே கொண்டாரென்றும் கூறினுமிழுக்காது. எங்ஙனமாயினும் இந்நாடு இவனுக்கு என்றுமுள்ளதாகாது இடையிற்கிடைத்ததென்பதை இந்நூலும் நன்குணர்த்துதல்காண்க. இதுகொண்டுபோலும் சேக்கிழார் மெய்ப்பொருளுயனாரைச்

> "சேதிநன்னாட்டுநீடுதிருக்கோவலூரின்மன்னி
> மாதொருபாகரன்பின்வழிவருமலாடர்கோமான்" என்றார்

எனத் தெரிந்துகொள்ளலாம். தெய்வீகனுக்கு மலைநாட்டுப்பகுதி கிடைத்தபடியால் அவன்புதல்வரென்று அண்ணாமலைச்சதகங்கூறிய மெய்ப்பொருளுயனாரை அத்தந்தைசிறப்பெல்லாம் உடையாராகக் கருதி மலாடர்கோமான் என்பது பொருத்தமுடைத்தேயாகும். தெய்வீகனுக்குரியநாட்டின்கீழ்த்திசைப்பகுதியை மெய்ப்பொருளுயனாரும், மேற்றிசைப்பகுதியை நரசிங்கமுனையரையரும் பெற்று ஆண்டனர் என்று அண்ணாமலைச்சதகங்கூறும். இவற்றையெல்லாம் அந்நூலுட்

கண்டுகொள்க. இவன் தொண்டைநாட்டவனாகவிருந்து சேரனோடு சம்பந்தஞ்செய்தகாரணத்தாற் றொண்டைநாட்டார் சேரற்கு மைத்துனக்கேண்மைபாராட்டுமுறைமையுடையராயினரென்றூகித்தற்கு மிடனுண்டு.

"சேனுலாவுசீர்ச்சேரனார்திருமலைநாட்டு
வாணிலாவுபூண்வயவர்சண்மைத்துனக்கேண்மை
பேணநீடியமுறையதுபெருந்தொண்டைநாடு"

என்பதுகாண்க. அண்ணாமலைச்சதகத்தில்

வந்துலகு புகழ்கொண்ட தெய்வீக மன்னனெழின்
மலையமான் றந்த பதுமா
வதிமா தினைட்புணர்ந் தரிதாய்ப் பயந்ததொரு
மைந்தனர சிங்க முனையற்
கிந்தநடு நாடெனுந் திருமுனைப் பாடிநாட்
டெல்லைக்குண் மலைமன் னனா
யிருவென்று முடிசூட்டி வைத்தபடி யாலதற்
கேய்ந்தநர சிங்க முனையர்
சந்ததியில் வந்தவர்கண் மலையமா னென்றுபெயர்
சாற்றநெடு மேற்றிசை யெலாந்
தங்கிய பெருங்குடிக ளாய்நிறைந் துழுதுபயிர்
தானிடுஞ் செல்வர் கண்டா
யந்தநர சிங்கமுனை யரையர்பே ரன்புநெறி
யருள்பெறு வசந்த ராய
ரண்ணாவி னிற்றுதிசெய் யுண்ணாமு லைக்குரிய
வண்ணாம லைத்தே வனே.

என வருதலா னிவற்றதுண்மை எளிதிலறியப்படும். பதுமாவதி சேரன் மகள் என்று இந்நூலுட் கூறுதலானும் அச்சேரவம்மிசியரேயாதல் பற்றி அவர்பெயரையெல்லாம்புனைந்தாராவர். சேக்கிழார் மலாடர் கோமான் என இவர் தம்பியாரைக்கூறுதலான் மலாடர் என்னும் பெயர் பிற்காலத்துக் குடிப்பெயராயிற்றென்று எளிதிலூகிக்கத்தகும். இக்கதையெல்லாம் சேரனே மலையமான்என நிகண்டுகளெல்லாங் கூறிய தனையே வற்புறுத்துதல் நன்று கண்டுகொள்க.

கச்சியப்பமுனிவர் பேரூர்ப்புராணத்திற், றொண்டைநாட்டவனான காரி சேரன்பால் மலைநாட்டுப்பகுதியைப்பெற அது காரியென்னும் மலையமானாடாகிய காரணத்தான் மலாடாகிய நாட்டைத் தொண்டைநாடெனவே கருதினார்.

"மலாடும்வளர்பாண்டியும்வழங்குபுனனாடு
நிலாவுதிறையாகநிதிநிச்சமும்வழங்க
விலாழிமதகுஞ்சரமும்வெய்யபொருண்மற்றுங்
குலாவுசிறப்பெய்தியதுகொங்குவளநாடு"

என அவர் பேரூர்ப்புராணத்துப்பாடுதலா னறியப்படும். முதலிற் சேரன்பகுதியிலிருந்த மலைநாடு நாளடைவிற் றொண்டைநாடாகிய தன்மையையே யிதுகாட்டும்.

இஃது இன்னும் ஒருவகையானும் ஆராயப்படும். அகப்பாட்டில்

"அருவிபாய்ந்தகருவிரன்மந்தி
செவ்வேர்ப்பலவின்பழம்புணையாகச்
சாரற்பேரூர்முன்றுறையிழிதரும்
வறனுறலறியாச்சோலை
விறன்மலைநாடன்" (௩௮௨)

எனக் கூறுவதன்கண் பேரூர்முன்றுறையையுடையது மலைநாடென்று கொள்ளவைத்தார். இப்பேரூர் காஞ்சிவாய்ப்பேரூர் எனப்படுவதாகும். அது காஞ்சியாற்றின் முன்றுறையுடையதாதலுங்காண்க. இது கொங்குநாட்டுள்ளதலம். குடசிதம்பரம் எனப்படுவதுமிதுவே. இவ்வூருடையநாடு மலைநாடெனலால் கொடுந்தமிழ்நாடாகிய மலைநாடு இப்பக்கத்ததென்று தெளிதற்கு இதுவுமோர்துணையாதல்காண்க.

இனி முருகக்கடவுள் வள்ளியெனப்பெயரிய குறவர்திருமகளைவேட்டது தொண்டைநாட்டு மேற்பாடியூர்ப்புறத்துள்ள வள்ளிமலையின்கணென்பது கந்தபுராணத்தும், தணிகைப்புராணத்துங்கண்டது. இங்ஙனம் அப்புராணங்கள் கூறுநிற்க அருணகிரிநாதர் "சேரமலைநாட்டில் வாரமுடன்வேட்டசீவிகுறவாட்டி மணவாளா"எனப்பாடுதலான் இவ்வள்ளியைவேட்டது சேர மலைநாட்டின்கண் எனக்கொண்டனரென்று தெரியலாம். அருணகிரிநாதர் வள்ளிமலையைச் சேரநாட்டதென்று

கருதியே இங்ஙனங்கூறினராவர். என்னையெனின் அவர் "வள்ளி படர்கின்ற வள்ளிமலைசென்று வள்ளியையமணந்த பெருமாளே" எனப் பாடுதலான் வள்ளிமலையிற்றான் வள்ளியிருந்தாளென்றும், அங்குச் சென்று முருகக்கடவுள் மணந்தாரென்றும் கொண்டாரென்பது அறியக்கிடத்தலானென்க. இருதிறத்தார்க்கும் வள்ளிமலை என்பது ஒத்ததென்றும், அது சேரநாட்டது தொண்டைநாட்டது என்பதே வேற்றுமையென்றும் அறியப்படும். முற்காலத்தே சேரநாட்டதாகவிருந்த வள்ளிமலை பிற்காலத்தே தொண்டைநாட்டதாக யாதாமொருநிமித்தத்தாற் சேர்த்துக்கொள்ளலாயிற்றென்று நினைக்கத்தகும். இதனாற் றொண்டைநாட்டிலுள்ள வள்ளிமலையைத் தன்னகத்துடையதாக இச் சேரன் மலைநாடிருந்தது என்பதுமட்டில் இவ்வருணகிரியார்பாடல் உணர்த்துமென்க.

இனி இளம்பூரணவடிகளும், சேனாவரையரும் மலைநாடெனவழங்கியதை நச்சினார்க்கினியர் மலையமானாடுஎன வழங்கிக்காட்டியது குடபுலத்துக்குடநாடு, குட்டநாடு இவற்றின்பக்கத்துள்ள பெரியமலைகளையுடையநாடு என்று மயங்காமைப்பொருட்டென்றும், சேரனாகிய மலையமானுடையநாடு என்று தெளிதற்பொருட்டென்றும் கூறினும் அமையும்.

இனிக் குடநாடென்பது சேரர் குடபுலமுழுதையுமுணர்த்தி அதன்கண் ஒருபகுதியாகிய கொடுந்தமிழ்நாட்டையும், உணர்த்துதல் போல இம்மலைநாடு என்பதும், சேரர்குடபுலமாகிய மலைமண்டலமுழுதையுமுணர்த்தி அதன்கண் ஒருபகுதியாகிய கொடுந்தமிழ்நாட்டையுமுணர்த்துதல் நூல்களிலெல்லாம் காணலாம்.

இனி இச்சேரன் குடபுலத்தோர்பகுதியாகிய இம்மலைநாடு, மேற்கூறியவாற்றால் அகநாட்டிடத்தது என்று தெளியப்படுமாயினும் அதனெல்லை யுணரப்பட்டிலதாலெனிற் கூறுவேன். சேரன்பெயர்சிறந்தது "வானவன்கொல்லிக்குடவரை" எனப்பட்ட கொல்லிமலையானே யென்பது முன்னேகூறினேன். அவன்பெயர்சிறந்த கொல்லிமலை ஒருபுறனும், மலையமானடென்று அவன்பெயர்சிறந்த மலைநாடு ஒருபுறனுமாமென்று சொல்லுதல் பொருத்தமுடைத்தாகாது. எங்கு அவனுக்குச் சிறந்தமலையுளது அங்குத்தான் அவன்பெயர்சிறந்த மலைநாடும்

உளதாகும். பதிற்றுப்பத்துரைகாரரும் "கொல்லிக்கூற்றத்து நீர்கூர் மீமிசை"(அ0-பதி.)என்புழிக்கொல்லிமலையைச்சூழ்ந்தமலைகளையுடைய நாடு என விளங்கவுரைத்தார். அவர் கொல்லிமலையைச்சூழ்ந்தநாடு என்னாது கொல்லிமலையைச்சூழ்ந்த மலைகளையுடையநாடு எனத் தெளிவித்தலையுங்காண்க. இதனாற் கொல்லிமலையைத் தலைமையாகக் கொண்டு அதனைச்சூழப் பலமலைகளையுடையதோர் நாடாதலின் மலைநாடெனப்பட்டதென் றுய்த்துணரலாம். இக்கொல்லிமலை கொங்கு மண்டலத்துளதாதலின் இம்மலைநாடும் அம்மண்டலத்தினோர்பகுதியாயடங்குதலறியலாம். கொங்குநாடு இடையிற் றன்பெயர்கொண்டு பெருகியதென்று முன்னரே சொன்னேன். இது சேரனுக்குரிய நாடுகள் சிலவற்றைத் தன்னகத்துக்கொண்டதாகும். மதுரைநாட்டினுள்ள திருவாவினன்குடியைச் சேரர் கொங்குநாட்டகத்துவைத்து அருணகிரிநாதர் வழங்கியவாற்றான் இக் கொங்குமண்டலத்தின் பெருக்கம் உணரப்படும். அவர்

"ஆதியந்தவுலாவாசுபாடிய
சேரர்கொங்குவைகாவூர்நன்னாடதி
லாவினன்குடிவாழ்வானதேவர்கள்பெருமாளே"

எனவுரைத்தது காண்க. அவர் இங்குக் கொடுங்கோளூரிலிருந்தரசாண்ட சேரமான்பெருமானாயனாருக்குக் கொங்குநாடுரியதென்று பாடுதல் காண்க. இதனாற் பண்டைச்சேரர்கொங்குநாட்டின்பரப்பு எளிதிலறியப்படும். இவ்வாவினன்குடிக்கும் கொல்லிமலைக்குமிடையே தான் காவிரி, ஆன்பொருநை, குடவனாறு எனப் பெயரிய ஆறுகள் பலவுள்ளன என்றுணர்க. குடவனாறு என்பது மேற்றிசையுடையவனாறு என்று பொருள்படுதல் காண்க. ஆன்பொருநை காவிரியுடன் கூடும் யாறென்று பதிற்றுப்பத்து "மாமலைமுழக்கின்" என்னும் பாட்டுரையானுணர்க.* இங்ஙனஞ் சேரர் குடபுலத்துள்ளதும், சேரர்க்குச் சிறந்தகுடவரையாகியகொல்லியைத் தன்கணுடையதும், சேரர் கொடுந்தமிழ்மலைநாட்டைத் தன்னுட்கொண்டதும், சேரர்க்குரிய ஆன்பொருநை, குடவனாறுமுதலிய யாறுகளையுடையதும், மலைநாட்டுள்ள

* ஆன்பொருநையைப்பற்றிப் பின்னரும் விரித்துரைப்பேன். ஆண்டுக் காண்க.

தெனப்பட்ட பேரூரையுடையதும், பாண்டிநாடுவரை பரந்த நிலனுடையதுமாகிய சேரர் கொங்குநாடு சோணாட்டெல்லையிலுள்ளதென்பது எல்லார்க்கு மொப்பதாகும். சேக்கிழார் "கொங்கர்நாடுகடந்தருளிப் பொன்னாட்டவருமணைந்தாடும் பொன்னிநீர்நாட்டிடைப் போவார்" எனக் கூறுதலானும் இஃதறியப்படும். இதனாற் கொங்குநாடுஞ் சோழர்நாடும் அடுத்துள்ளவாறு புலப்படும்.

மற்றுச் சேக்கிழார் "கொங்கர்நாடுகடந்துபோய்க் குலவுமலைநாட்டெல்லையுற" எனக்கூறியதனாற் சேரர்மலைநாட்டைக் கொங்குநாட்டுக்கு அப்பால்வைத்தாரெனிற் கூறுவேன்—சேக்கிழார் ஈண்டுக் கூறுவது சேரமான்பெருமாளுயனார்காலத்துச் சேரரிருந்தநாட்டைக் குறிப்பதன்றி வேறு கொடுந்தமிழ்நாடு என்ற மலைநாட்டைக்குறிப்பதென்று கொள்ளுதல் பொருந்தாது. அவர் மலைநாடென்றுகொண்டது சேரமான்பெருமாளுயனார் அரசுபுரிந்த கொடுங்கோளூர்ப்பக்கத்துநாட்டையேயென்பது அவர்பாடிய பெரியபுராணத்தா னறியப்படும். அது உரையாசிரியர்முதலிய பல்லோர்கொள்கைப்படி குடநாடு, குட்டநாடு என இரண்டிலொன்றாவதன்றி இவ்விரண்டிற்கு மப்பாற் பல கொடுந்தமிழ்நாடுகள்கடந்து நிறுவப்படும் மலைநாடாதல் கூடாதென்க. மற்று அவர் மலைநாடென்று கூறியதெல்லாம் சேரர் நாடுமுழுது மலைமண்டலமென்றுவழங்குதல்பற்றி யெனக்கொள்க. சேரமான்பெருமாளுயனார்காலத்துக் கொங்குநாடு சேரர் ஆட்சிக்குரியதாயினும் அவராங்கில்லாமைபற்றிக் கொங்குநாட்டைச் சேரர் மலைமண்டலத்தினின்று வேறுபிரித்தாரெனக் கொள்ளத்தகும். இப் பிற்காலநிலைமையைத் துணையாக்கொண்டு சங்ககாலத்துள்ளதொன்றைத் துணிதலாகாதென்க.

இனிச் சேரமான்பெருமாளுயனார்காலத்துக்குமுன்னே சேரர் தம் வலிகுன்றிச் சோழர்க்குத் திறையளக்கின்ற சிறுநிலையையெய்தினரென்பது அச் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்துப் புகழ்ச்சோழநாயனார் வரலாற்றான் அறியப்படுவது. வலிகுன்றிய சேரர் பின்னே* கொங்குநாட்டுத் தலைநகரைவிட்டுத் தங்கட்குரிய குடநாடு, குட்டநாடுகளிலே

* சேரர் தங்கணாட்டகத்தேயிருந்து பிறர்க்குத் திறையளக்கின்ற சிறுமையை நினைந்து தங்கள் நாட்டைவிட்டார் என்றுகொள்க.

சென்று ஒதுங்கினரென்று பிற்காலநிலைமைக்குத்தகத் துணியப்படும். இதனாற் சங்ககாலத்துக்குப்பின்னே சோழர் வலியிலராயினரென்றும், சங்ககாலத்துக்குப்பின்னே சோழராற் சேரர் கொங்குநாட்டைவிட்டுத் தங் குடநாட்டொதுங்கினராகக்கூறுதல் பொருந்தாதென்றுங்கருதிப் பிறர்கூறுவன பொருந்தாமை காண்க. சுந்தரமூர்த்திநாயனார்காலத்தவரான சேரமான்பெருமாணாயனார்க்குச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாராற் பாடப்பட்ட புகழ்ச்சோழநாயனார் முந்தியவரென்பது தெற்றெனவிளங்கும். அப் புகழ்ச்சோழநாயனார் கருவூர்சென்று கொங்கரொடு குடபுலமன்னர் திறைகண்டவாற்றாற் கொங்கரொடு குடபுலமன்னர் வலிகுன்றித் தளர்ந்தவாறறியப்படும் என்க. இதனானும் சங்ககாலத்துச் சேரர் தலைமையும், சேரமான்பெருமாணாயனார்காலத்துக்குமுன்னே சேரர் சோழர்க்குத் திறையிடுவாராகிய நிலைமையும் எளிதிலுய்த்துணரப்படுமென்க. புகழ்ச்சோழர்க்குத் திறையுரிமைகூறியவாற்றாற் கொங்குநாடு சேரர்க்கே அக்காலத்துமுரியதாதலுணரலாம். பிற்காலத்துங் கொங்குநாடு குடபுலம் என்பது மறக்கப்பட்டிலதென்பது

“சென்றசென்றகுடபுலத்துச்சிவனாடியார்பதிகடொறு
நன்றுமகிழ்வுற்றின்புற்றுநலஞ்சேர்தலமுங்கானகமுந்
துன்றுமணிநீர்க்கான்யாறுந்துறுகற்சுரமுங்கடந்தருளிக்
குன்றவளநாட்டகம்புகுந்தார்குலவுமடியேனகம்புகுந்தார்”

என வெள்ளானைச்சருக்கத்துச் சேக்கிழார் பாடுதலானும் அறியப்படும். இதன்கட் குடபுலத்துப்பதிகடொறு மின்புற்றுத் தலமுங் கானகமுங் கான்யாறுஞ் சுரமுங்கடந்து அப்பாற் குன்றவளநாட்டகம்புகுந்தாரென்று கூறுதல்காண்க. கொங்குநாடு சேருடையதென்பது இதன் பின்னும் மறக்கப்பட்டிலாமை முன்னே காட்டப்பட்ட “சேரர்கொங்குவைகாவூர்நன்னாட்டில்” என்ற அருணகிரிநாதர் திருப்புகழானறியப்பட்டதாகும். இதனான் முற்காலத்தும் பிற்காலத்துங் கொங்குநாட்டைச் சேரர்க்கேயுரிமையாகவைத்துப் பாடினாருளரென்பதறியப்படும்.

இக் கொங்குநாட்டைப் பாண்டியனொருவன் வென்றுகொண்டானென்று இறையனார்களவியலுரை மேற்கோட்பாடல்கள் பலவற்றான் அறியப்படும். சோழனொருவன் கொங்கரைப் போரிற்புறங்கண்டான் என்று “கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்ற வேந்தே” (ஙு.)

என அவனைப்பாடுதலானறியப்படும். ஈண்டுப் புறம்பெற்றகொற்றமென்பது எதிர்ந்தார் புறக்கொடையைப்பெற்றதனாலாகிய வென்றி என்றவாறு. இதனை யிங்ஙனமுணராமையான் வேறுவேறுகூறுவாருமுளர். இப்பாண்டியரும் சோழரும் சேரரை வென்றுகொண்ட காலத்து அவர்நாடு வென்றவர்க்குத்திறையளக்குஞ்சிறுமையை எய்தியதென்று கருதுவதல்லது பழைய பகுப்புமுறையினின்றும் மாறிப் பாண்டிநாடும், சோணாடுமாகமாறிற்றென்றுதுணிதல் பொருந்தாது. அங்ஙனந்துணியின் "காவிரிவைப்பிற் புகார்ச்செல்வ" எனச் சேரனைக் கூறுதலாற் சோணாடு சேரநாடாயிற்றென்றும், செங்குட்டுவன்காலத்துத் தமிழ்நாடுமுழுதுஞ் சேரநாடாயிற்றென்றும் அதற்குமுன்னெல்லாம் வழங்கியநாடுகளின் பாகுபாடு அடியோடொழிந்துபோயிற்றென்றும் கொள்ளநேரும். இது தமிழ்நாட்டுவழக்கன்றென்பது பண்டைச்செய்திகளை நுணுகிநோக்குவார்க்குப் புலனாகும். முற்காலத்துத் தமிழ்வேந்தர்மூவருள் ஒருவர் மற்றை இருவரை வென்றவிடத்து வென்றவர் தோற்றவர்பாற் றிறைகொண்டிருப்பர். அங்ஙனமன்றாயின், வென்றவர் வென்றுகொண்டநாட்டின் தொன்மை முடியைத்தாம்புனைந்து அந்நாட்டு முன்னிகழ்ந்தமுறையேமுறையாக அரசாள்வர். இங்ஙனமல்லது பழையபாகுபாடனைத்தையுமாற்றிப் பாண்டிநாட்டைச் சோணாடாக்கினாரென்றும், சோணாட்டைப்பாண்டிநாடாக்கினாரென்றும், இவ்விரண்டையுஞ் சேரநாடாக்கினாரென்றுந் துணிதல் பொருந்தாது. செங்குட்டுவன் மற்றை இருவேந்தரினும் மிக்கு விளங்கியகாலத்து மூவர்பொறியையும் அவனிட்டானென்பது சிலப்பதிகாரத்துக்காண்டலானும்; உறையூரையாண்டசோழன் இருவரையும்வென்றபோது மூன்றுமுடியையும்புனைந்து மும்முடிச் சோழன் என விளங்கினானென்பது தேவாரத்தானும் அறியக்கிடத்தலானும; வென்றவேந்தர் வென்றுகொண்டநாட்டின் பாகுபாடும், அரசியலும், அழியாமல் அவ்வந்நாட்டவர்க்கு அவ்வவ்வேந்தாய்விளங்கி நாடாண்டார் என்றே துணியலாம். இக்காலத்தும், ஒவ்வோர் நாட்டை வென்றவேந்தர் அவ்வந்நாட்டின்பாகுபாட்டை அழித்தற்கியலாமல் அவ்வவ்வெல்லையிலே அவ்வந்நாட்டைவைத்து அந்நாட்டு வழக்கங்கட்கியைய அரசாளுதலையுங் கண்டுகொள்க. இவ்வுண்மையுணர்ந்தன்றே பிற்காலக்கவிகளும் பாண்டியரும், சோழரும் கொங்கு

வென்றதையறிந்துவைத்தும் 'சேரர்கொங்கு' என்றேபாடுவாராயின ரெனத்தெளிக. அவ்வக்காலத்துவென்றஅரசனைச் சிறப்பித்து மூன்றுநாட்டையுமுடையானாக ஒருவனைப்புகழ்ந்ததன்றிப் பாண்டியர்புகார்நாடு, சோழர்மதுரைநாடு, சேரர்கொற்கை எனமாறி யாண்டும் பலர்மேல்வைத்து வழங்காமையானும் இதனுண்மை நன்று தெளியப்படும். மிகவும் அழகிய இம் முறைகெட்டு நிலைதடுமாறி யது இறப்பப்பிற்காலத்தின்கண்ணேயாமென்று ஆராய்ந்துகொள்க. யான் இத்துணையுங்கூறியது 'கொங்குநாடு' என்ஞான்றும் சேரர் கொங்கு என வழங்கப்படுமேயன்றிப் பாண்டியர்கொங்கு சோழர் கொங்கு என எந்நூலுளும் வழக்குப்படாதென்பதை யுணர்த்தவே யெனவறிக. சேரர்கொங்கென்னும் வழக்கன்றிப் பாண்டியர்கொங்கு, சோழர்கொங்கென வழக்கின்மை பன்னூலும்வல்லார்வாய்க்கேட் டுணர்க. பாண்டியருள்ளும், சோழருள்ளும் ஓரொருவேந்தன் வென்றதைக்குறித்தற்கண் "குனிவார்சிலையொன்றி னுல்வென்ற கோன்கொங்க நாட்டகொல்லை" எனப் பாண்டியனையுங் 'கொங்கர்' என ஒரு சோழனையுங் கூறுதலெல்லாம் சேரனைக் "காவிரி மண்டிய சேய்விரிவனப்பிற்புகார்ச்செல்வ" (பதிற்-எ௩) என்றதனோடொக்கு மன்றிப் பிறிதாகாதென்றுய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இத்துணையுங்கூறியவற்றாற் சங்ககாலத்துக் கொங்கு சேர ருடையதன்றிப் பிறருடையதன்மை நன்று தெரியலாம். அங்ஙன மாயின் அக்கொங்குநாட்டூரெல்லாம் அந்நாடுடைய சேரரையேசேர்ந் தன என்பது யான் கூறவேண்டுவதன்று: அக்கொங்குநாட்டுப்பல் லூருட் கருவூர் எனப்பெயரியதோரூருண்மை பலநூல்களானறியப் படும். இக்காலத்தும் அக்கருவூர் அப்பன்னூல் வழக்கிற்குமியையக் கொங்குநாட்டதென்றே தமிழுலகாற் கருதப்படும். இவ்வூர் நூலிற் கூறியாங்கு காவிரியுடன்கலக்கும் ஆன்பொருநையின் றுறையை யுடையதாகும். சங்கப்புலவரானும், ஆளுடையபிள்ளையாரானும் பாடப்பட்ட திருக்கோயிலையுடையதாகும். கருவூர்த்தேவராற் பாடப்பட்ட திருவிசைப்பாப்பெற்றதாகும். அருணகிரிநாதராற் பாடப்பட்ட திருப்புகழுடையதாகும்: இவ்வூரை உமாபதிசிவாசாரியர் கொங்குநாட்டுத்திருப்பதிகளுளொன்றாகவுரைத்தார். இது சேரர் கொங்குநாட்டுள்ள காரணத்தாற் சேரர்கருவூரென்பது தெள்ளிது.

மற்றிக்கருவூரைச் சேக்கிழார்

"தங்கள்குலமரபின்முதற்றனிநகராங்கருவூர்"

எனவும்

"மன்னியவநபாயன்சீர் மரபின்மாநகரமாகுந்
தொன்னெடுங்கருவூரென்பசுடர்மணிவீதிமூதூர்"

எனவும் கூறுமாற்றாற் சோழரூரெனக்கருதினாரென்று நினைக்கப் படுமாலெனிற் கூறுவேன். சங்கநூல்களிலேனும், சேக்கிழார்பெரிய புராணத்தேனும், அதற்குப்பிந்திய நூல்களிலேனும், இரண்டு கரு வூர் கூறப்படவேயில்லை. சங்கநூல் கருவூரை

"கடும்பகட்டியானை நெடுந்தேர்க்கோதை,
திருமாவியனகர்க் கருவூர்" (அகம்-௯௩)

எனத் தெளிவாகச் சேரனுடையதென்றுகூறிற்று. யாப்பருங்கலக் காரிகை வுரைகாரரும்* கருவூரைச் சோணாட்டுக்கு மேற்கே யுளதாகக் காட்டினார். தேவாரத்தலமுறைவகுத்தபெரியாரும் கரு வூரைக் கொங்குநாட்டேவைத்திட்டார். சேக்கிழாரும் இக்கொங்கு நாட்டுக்கருவூரையேகருதிக் கூறுகின்றாரென்பது அவர் "கொங்க ரொடு குடபுலத்துக்கோமன்னர் திறைகாணத்........கருவூரின்வந் தணைந்தார்" எனவும் "வந்துமணிமதிற்கருவூர்மருங்கணைவார்...... திருவானிலைக்கோயின்முந்துறவந்தணைந்திறைஞ்சி" எனவுங்கூறுத லான் நன்குணரப்படும். அவர் புகழ்ச்சோழநாயனார் கருவூர்க்குப் போந்தது கொங்கரொடுகுடபுலத்துக்கோமன்னர் திறைகாணவேண் டியே என்று மிகவுநன்றாகத்தெளிவித்தல் காண்க. அவர் சோணாட் டூர்கள் பலவற்றைக் கூறுமிடத்தெல்லாம் அவ்வூர்கள் சோணாட்டுள் ளனவெனத்தெரியுமாறு அந்நாட்டுவருணனைகூறிச்செல்லுதலும், இக் கருவூரைச்சோணாட்டதென அங்ஙனங்கூறாமையும், நன்றுநோக்கிக் கொள்க. இப்புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணத்தே இப்புகழ்ச்சோழர் உறையூரிலரசுபுரிந்திருந்தார் என்றும், அவ்வுறையூர் சோணாட்டுள்ள தென்றும் விளங்கப்பாடுதலுங் காண்க. அவர் உறையூரிலரசுபுரியு நாளிற் கொங்கரொடு குடபுலத்துக் கோமன்னர்திறைகாணவேண்டிக் கருவூர்வந்தணைந்தாரெனவே கூறினார். பிறர்நினைக்குமாறுநோக் கின் குடபுலம் மேலைக்கடலோரத்து நாடாகும்: இக்கருவூர்க்கும், அக்

*ஒழிபியல் ௭.

குடபுலத்துக்கும் நெடுந்தூரமல்லாமல் நெறியருமையுமுளது. அக் கடலோரத்துக்குடபுலமன்னர் திறைகாண இக்கருவூர்க்குச்சேற லேனோ? பிறர்கருத்துப்படி கொங்குநாடுதான் சேரர்க்கில்லாத் தனிநாடாயிற்றே? ஆண்டுள்ளகருவூரிற் குடபுலக்கோமன்னர் திறைகாண்பதென்னோ? கருவூர்க்கும் புகழ்ச்சோழர்அரசுபுரியும் உறையூர்க்கும் நாற்காததூரந்தானே. அவ்வுறையூரிலிருந்தே சோழர் இருவர்திறையுங்காண்டலிலுற்றதடை யாது? இவையெல்லாம் ஆராயப்புகின் அப்பிறர்கூறுவது பொருந்தாதென்றுதானே புல னாகும். சேக்கிழார் கொங்குநாட்டைக் குடபுலமென்று தொன்னூல் வழக்கிற்கியையவே கருதினாரென்பது வெள்ளானைச்சருக்கத்துச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருப்புக்கொளியூரவிநாசியினின்றுபுறப்பட் டுக் குடபுலத்துச் சிவனடியார்பதிகடொறும்போய் அப்பால் மலை நாட்டகம்புகுந்தாரெனக்கூறியவாற்றான் அறியப்படும். இதற் குரியபாடலை முன்னரே காட்டினேன். கொங்குநாட்டை ஆண்டுக் குடபுலமென்றுகூறியவர் ஈண்டுக் குணபுலமென்றுநினைத்து அதற் கேற்பக் கருவூரைச் சோழாதூர் என்றார் என்று பொருள்கொள்ளு தல் அசம்பாவிதமாகும். இவ்விடர்ப்பாடெல்லாம் சேரர் குடபுலம் இஃதென்று தெரியாமையானே நேர்ந்ததாகும். இதன்கண் இவ் விரோதமொன்றுமுண்டாகாதபடிநோக்கிப் பொருள்கொள்ளின் உறையூர்ப்புகழ்ச்சோழர் கொங்கரொடுகுடபுலத்துக்கோமன்னர் திறைகாண அக்கொங்கரும் குடபுலமன்னருமுள்ள குடபுலத்தூர்க் குச் சென்றணைந்தார் எனவுரைத்தலே பொருந்திற்றாதல் காண்க. குடபுலத்தவ்ரைக் கோமன்னர் என்றதனாற் கொங்கர் அவர் கீழடங் கிய சிற்றரசரும் குடியுமாவர். புகழ்ச்சோழர் குடபுலத்தைவென்று கொண்டதனால் அங்ஙனம்வென்றநாட்டுத் தலைநகர்க்கண்ணே அவர் திறைகாணச்சென்றார் எனவறிக. பிறர்கூறுமாறு குடபுலம் மேலைக் கடலோரத்ததேயாயின் சோழர்தத்திறையைக் கருவூரிற்கொணர்ந்து இன்னநாளின் நம்முன் அளக்கவென ஓலைபோக்கி நியமிப்பரென்க. அங்ஙனமொன்றும் நியமியாமையான் குடபுலமன்னர் கருவூரகத் தேனும், தோற்றகாரணத்தான் அவ்வூரைவிட்டு அதன் பக்கத்தேனு முளராதல்பற்றியே குடபுலக்கருவூர்க்குச் சென்றாரெனப்படுமென்க.

புகழ்ச்சோழநாயனார் கருவூர்சென்று மொய்யொளிமாளிகையி னத்தானிமண்டபத் தரியாசனத்தமர்ந்து அம்முற்றத்துக் குடபுல மன்னர்கொணர்ந்த திறைகண்டார் எனக்கூறியவிடத்துக் கொங் கரையே கூறுமையானும், குடபுலமன்னரையே கூறிவிடுதலானும் கொங்கர் தனியரசராகாமைநன்குணரப்படும். குடபுலமன்னவர் வேற்றுநாட்டினின்று கருவூர்க்குத் திறையளத்தற்காக வந்தாரென அங்குக் கூறுமையானும் குடபுலமன்னர் அவ்விடத்தவராத றெளியப் படும். திறைகண்டசோழர் குடபுலமன்னரை அவர்நாட்டுக்குச்செல்ல விடைகொடுத்தாரென்று அங்குக்கூறுமையானும் யான்கூறுவதே கருத்தென்றுணர்க. சேக்கிழார் விறன்மிண்டநாயனருடையவூரும், கொங்குநாட்டுத்திருப்பதியுமாகிய திருச்செங்குன்றூரை மலைநாட் டுளதெனவைத்துச் "சேரர்திருநாட்டூர்களின்முன் சிறந்தமூதூர் செங்குன்றூர்" எனப் பாடுதலானும் இக்கொங்குநாட்டைச் சேரர் நாடென்றுகொண்டாரென்று துணியப்படுமென்றுணர்க. இங் ஙனங்கூறுகின்றசேக்கிழார் இக்கொங்குநாட்டுக்கருவூரைத் "தங் கள்குலமரபின்முதற்றனிநகர்" எனவும் "அநபாயன்சீர்மரபின் மாநகரம்" எனவுங்கூறுவாராயின் அதனுணுக்கமிஃதென்று ஆராய்ந் தறிந்து முன்பின்முரணாமை உரைக்கவேண்டுவதாகும். சேக்கிழார் கருவூரைப்பற்றிக்கூறிய இவ்விரிடத்தும் நேரே சோணாட்டூரென்றும், சோழனூரென்றுங்கூறாமல் அதன்சம்பந்தத்தை மரபின்மேலேற்றியே கூறுகின்றார். புகழ்ச்சோழர்க்கு வென்றசம்பந்தமல்லது வேறுசம் பந்தமுளதாயின் அதைவிளங்கச்சொல்லுவாரென்றேகொள்க. சேரர் ஊரென்று உலகெலாந்தெரிந்தகருவூரைச் சோழனூரென்றுகூறுதல் பொருந்தாதென்பதை நன்குணர்ந்தே கருவூரைப்பற்றிச் சோழர்மர புக்கேனும் சம்பந்தமுண்டாவென்று ஆராய்ந்துகண்டு அதனையே ஈண்டுக்கூறினாரவர். கருவூர் பாற்கரபுரம், பாற்கரக்ஷேத்திரம் என்னும் பெயருடையதாதலின் சோழர்தங்கள்குலமரபின்முதல்வ னை சூரியனுடையநகரமாகும் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. மர பின்முதல்வனுடைய நகரமாதற்சிறப்பான் முதன்மையாகிய ஒப்பற்ற நகரமாயிற்று. புகழ்ச்சோழர்க்கு வென்றுகொண்டசம்பந்தமன்றிக் குலமரபானேக்கினும் சம்பந்தமுண்டெனத் தம்மரியபெரிய புலமை யானியைத்துச் சேக்கிழார்பாடிய திஃதென்றுணர்க. முன்னரும்

அநபாயன்சீர்மரபின்மாநகரமாகும் என்றதூஉ மிக்கருத்தேபற்றி யென்றுகொள்க. இவர்க்குமுன் வகைநூல்செய்த நம்பியாண்டார் நம்பிகளும் இப்புகழ்ச்சோழரைக் "கோகனநாதன்குலமுதலோனல மன்னியபுகழ்ச்சோழன்" (திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி-௫0) எனக் கூறியதனையும் ஈண்டைக்கேற்பநோக்கிக்கொள்க. ஆண்டுத் தாமரைநாயகனான சூரியனாகிய சோழர்குலமுதல்வனுடையநலத் தைத் தன்பானிலைபெறுவித்தவனென்று கூறுதல்காண்க. தங்குல முதல்வனானசூரியன் சேர்கருவூரையுடையனாயினாற்போலப் புகழ்ச் சோழரும் அதனையுடையாராயினாரென்பதுபற்றியே இவ்வுவமைசெய் யப்பட்டதாகும். இவ்வகைநூலில் இவ்வுவமையாற்குறித்த பொரு ண்மையையே யுள்ளத்தமைத்துப் பிறிதொருவகையாற் சேக்கிழார் கூறினாரென்றேகொள்க. சோழர்க்கே என்றும்உரிமையாக்குவது அவர்க்குக்கருத்தாயின்

> மன்னிநீடியசெங்கதிரவன்வழிமரபிற்
> றொன்மையாமுதற்சோழர்தந்திருக்குலத்துரிமைப்
> பொன்னிநாடெனுங்கற்பகப்பூங்கொடிமலர்போ
> னன்மைசான்றதுநாகபட்டினத்திருநகரம்"

என்பதுபோல் விளங்கவுரைப்பரென்க. கருவூரைப் பாற்கரபுரமென் பது அதன்புராணத்திற்கண்டுகொள்க. அவ்வூரை வைதிகரெல்லாம் பாஸ்கரக்ஷேத்ரமெனவழங்குதலை இன்றுங்கேட்கலாம். "கருவூரை யிலங்கிவளர்பாற்கரபுரமென்றிசைப்பர்தொன்னூலியலோரே." (தல மகிமை) என்பது கருவூர்ப்புராணம். இது பாஸ்கரக்ஷேத்ரமாயின் சோழர்தங்கண்மரபின்மாநகரமேயாமன்றோ. இவ்வாறு கவித்துவ வன்மையாற்கூறியதனை நுணுகிநோக்காது அதனையேசரித்திரமாகக் கொண்டு இடர்ப்படுவார்பிறரென்க. சோழமண்டலசதகமுடையார் சோணாட்டுநாயன்மார்பலரையுமெடுத்தோதுகின்றவர் புகழ்ச்சோழ நாயனார் உறையூரிலரசுபுரிந்தவரென்றுகொண்டும் அவர்சரிதம்நிகழ்ந் தது கருவூர்க்கணென்பதுபற்றி அவரை எடுத்துக்கூறாமல்விடுதலா னும் கருவூர் சோழமண்டலத்தூான்றுதல் தெளியப்படும்.

> "கடல்கிழக்குத் தெற்குக் கரைபுரள்வெள்ளாறு
> குடதிசையிற் கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையில்
> ஏணாட்டு வெள்ளா றிருபத்து நாற்காதஞ்
> சோணாட்டுக் கெல்லையெனச் சொல்."

என வழங்கும் வெண்பாவால் சோணாட்டெல்லை கருவூரைப்புறத் திட்டே கோட்டைக்கரையளவாய் நிற்பதுகாண்க. இதனுண்மை அடி யிற்*குறித்திருக்குங்குறிப்பாலுமுணர்க. சங்கநூல்களும் பின்னூல் களும் ஒருபடியாகச் சேரருடையதென்றுதெளிவித்த கொங்குநாட் டுச்சிறந்ததோரூரினை முன்பின் ஆராயாது சோழரதென்றுகூறிப் பண்டைத்தமிழ்வரம்பழியச் செய்யுள்செய்பவர் சேக்கிழாரல்ல ரென்று தெளிந்துகொள்க. இத்துணையுங்கூறியனகொண்டு சேரர் கொங்குக்கருவூர் சேரர்கருவூரேயென்றுணர்க.

இனிச் சோழர்நீர்நாடும், சேரர்கொங்குநாடும் ஒன்றையொன் றடுத்துள்ளதன்மை முன்னரே விளக்கிவிட்டேன். சேரரும், சோழ ரும் ஒருவரோடொருவர் இகலிப் பல்காலும்போர்புரிந்தது தொன் னூல்களில் மிகுதியாகக்கேட்கப்படுதலான் சேரர் சோணாட்டையும், சோழர் கொங்குநாட்டையும் பகைப்புலமாகக்கருதினரென்றுணரத் தகும். சோழர்க்குக் கொங்குபகைப்புலமாதல் "கொங்குபுறம் பெற்ற கொற்றவேந்தே" (௩௭௩) எனச் சோழனைப்புறப்பாட்டிற் கூறியதனுலறியப்பட்டது. இதனாற் சோழர்பகைப்புலத்தாரைச் சோழருரென்று நூல்கள்கூறுமென்று தெளிந்துகொள்க.

இக்கருவூர் சேரர் கொங்குநாட்டதாதலாற் சேரருரென்றுண ரப்படுமாயினும் இதன்கண்ணே சேரவரசர் மாளிகையுடையராய் வதிந்தாரென்பது எற்றாற்பெறுதுமெனிற்கூறுவேன். புறநானூற்றில்

*The last of these names (Kottakarai) means 'Fort bank' and tradition says that it refers to the great embankment of which traces still stand in the Kulitalai Taluq. The Karai Pottanar river is also supposed to have formed part of the boundary and to have obtained its name from that fact. The Karai Pottanar is a small stream rising in the Kollaimalai.

—Page 28 Gazetter of the Trichinopoly District.

The name signifies "the river which marked the boundary", and native tradition which appears to be founded on fact, says that the stream was once the boundary between the Pandya, Chola and Chera Kingdams.

—Page 8 Gazetter of the Trichinopoly District.

"இவன்யாரென்குவையாயினிவனே
புலிநிறக்கவசம்பூம்பொறிசிதைய
வெய்கணைகிழித்தபகட்டெழின்மார்பின்
மறலியன்னகளிற்றுமிசையோனே
களிறே,முந்நீர்வழங்குநாவாய்போலவும்
பன்மீனுப்பட்டிங்கள்போலவுஞ்
சுறவினத்தன்னவாளோர்மொய்ப்ப
மரீஇயோரறியாதுமைந்துபட்டன்றே
நோயிலனாகிப்பெயர்கதில்லம்ம
பழனமஞ்ஞையுகுத்தபீலி
கழனியுழவர்சூட்டொடுதொகுக்குங்
கொழுமீன்விளைந்தகள்ளின்
விழுநீர்வேலிநாடுகிழவோனே.

இது சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரிடஞ் செல்வானைக் கண்டு சேரமானந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது" (௰௩)

என இருத்தலைக் கற்றூர்பலருமறிவர். ஈண்டுப் புறப்பாட்டுரைகாரர் "களிற்றுமிசையோனாகிய இவன் யாரென்குவையாயின், நாடுகிழவோன்: இவன் களிறுமதம்பட்டது: இவன் நோயின்றிப்பெயர்க எனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க" என்றும், பெருநற்கிள்ளி களிறு கையிகந்து பகையகத்துப்புகுந்தமையான் அவற்குத்தீங்குறுமென் றஞ்சி வாழ்த்தியமையால் இது வாழ்த்தியலாயிற்று" என்றும் நன்கு விளக்கினார். இவற்றாற் சோழன்பெருநற்கிள்ளியென்பான் தன் சோணாட்டெல்லையகத்தே ஓர்காற் களிறூர்ந்துசெல்லும்போது அது மதம்பட்டுக் கையிகந்து சோழனுக்குப்பகையகமாகிய கருவூரிடஞ் சென்றதென்றும், அங்ஙனம் பகையகமாகிய கருவூரிடம்புகும் அக் களிற்றைச் சோழற்குத் துணையாய்ப்போந்த வாண்மறவரும், பழகிய பாகரும் தம்வலியாற்றடுத்து வேண்டுவனசெய்யவும் மதத்தால் அவற்றைமதியாது கருவூரிடஞ்செல்லத்தலைப்பட்டதென்றும், இவன் வாண்மறவருடன் களிறூர்ந்து கருவூர்மேல்வருதலைச் சேரன் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையென்பான் சோழன்பகையகமாகிய கரு

ஊரிடத்து வேண்மாடம் என்னும் மாளிகையின் உபரிகைமேலிருந்து தன்கண்ணானே கண்டு தனக்குப்பகையாகிய ஒருவன் வாண் மறவர்புடைசூழக் களிறூர்ந்துவருவானாகநினைந்து முகம்வேறுபட்டுத் தன்பக்கத்து அவ்வேண்மாடத்துபரிகையிலேயிருந்த உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியாரென்னும் புலவர்பெருமானை இவன் யாரென்றுவினாவ அதற்கு அவர் தம்நுண்ணறிவானும், சேரனினு முற்பட்டு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துகண்டதுணிவானும், களிறூர்ந்துவருஞ்சோழனை முன்னமே தாந்தெரிந்திருந்ததன்மையானும் இங்குக்களிறூர்ந்துவருவோன் நீர்நாடுகிழவோனாகிய சோழன் இவன்பகையகத்துப் படையெடுத்துவருவானல்லன்; இவன் யானை மதம்பட்டது: அது வாண்மறவரையும் பாகரையுமதியாது கையிகந்து, ஈங்குவாராநின்றது. இதனால் நீ இவனைப் போர்க்குவருவானாகக்கருதிச் சினவாதருள்க. சோழனும் நோயிலனாய்ப்பெயர்க என்று உண்மையைத்தெளிவித்துத் தம்பொருளுக்கும் பெரும்புலமைக்கும் ஏற்பது செய்தாரென்றும் நன்றாகத்தெரிந்து கொள்ளலாம். புலவர் இருபெருவேந்தர்க்கும்போர்நிகழ்ந்து பிரமாதம்விளையாதபடி காத்தலைமேற்கொண்டு இது பகைப்புலத்துப் படையெடுத்தலன்று; யானைமருவியோரறியாதுமதம்பட்டது: இக் களிற்றுமிசையோன் நீர்நாடுடையசோழனென்பதியானறிவேன். களிறு மதம்பட்டதாலும், பகைப்புலம் புகுதலாலும் உண்டாம் ஆபத்தினின்று இவன் தப்பிநீங்குவானாகுக என்று சேரன்வெகுளியை மாற்றியருளினாரென்று கொள்ளத்தகும். இதனாற் சோணாடு கருவூரை யடுத்ததென்றும், அது சோழர்க்குப் பகையகமெனவும், சோணாட்டு மதம்பட்டகளிறு அடங்காதுவெகுண்டெழுந்து கையிகந்தாற் பாணித்தலின்றிக் கருவூர்புகுமளவில் அவ்வளவு அணித்தாக இக்கருவூருள்ளதென்றும் நன்குணரலாம். உறையூர் ஏணிச்சேரியிலுள்ளவராதலான் முடமோசியார் தம்மூர்ச்சோழனை முன்னரே நன்கறிந்தவராவர். உறையூரகத்ததோர் சேரியாதலின் உறையூரேணிச்சேரி எனப்பட்டது. வேண்மாடத்துமேலிருந்து இவையெல்லாங்கண்டவாற்றான் அம்மாடம், ஊர்சூழெயிலினும் மிகவுயர்ந்திருத்தல் பெறப்படும். இங்ஙனமன்றி எயிற்புறத்திருந்ததோர் மாடமிஃதெனினு மமையும். ஆடகமாடம், வெள்ளிமாடம் என்பன

போல இஃதுமொன்றாகும். முடமோசியார் தம் உறையூரைநீங்கி இச்செய்தி நிகழ்தற்குமுன்னே சேரனை அவனது ஊர்க்கண்ணே சென்று கண்டிருந்தாரென்பதும் இதனானே கொள்ளத்தகும். இப் புறப்பாட்டில் "இவன்யாரென்குவையாயின்" என்றிருத்தலாற் சேரனும் புலவரும் கண்ணாற்காணக்கூடிய அவ்வளவு அணித்தாக மதக்களிறு சோழனைத்தாங்கிக்கொண்டே கருவூர்ப்பக்கத்து வரலாயிற்றென்றுணரத்தகும். கருவூரைப்பகையகம் என்றதனாற் சோழன் களிறூர்ந்தது முதலிற்றன்னகம் என்று நன்குதுணியப் படும். இச்செய்தியெல்லாம் சோணாட்டின் மேற்கெல்லையிலுள்ள தென்று யாப்பருங்கலவுரைகாரர்கூறிய கருவூர்க்கன்றி மேல்கடலோரத்துப் பெரியதோர் கொங்குமண்டலத்துக்கப்பாலுள்ள குடநாட்டிற் கருவூர் என்றபெயரே எந்நூலானுங் கூறப்படாத பிறர் கூறுங் கொடுங்கோளூர்க்குக் கனவினும்பொருந்தாதென்பது அறிஞராராய்ந்துகொள்வாராகுக. இதனாற் சோணாட்டையடுத்துள்ள கருவூர் சோழர்க்குப் பகையகம் என்றும், அதுவே சேரர் பெருமாளிகைகளையுடையதென்றும், சேரனைப்பார்த்தற்குப் பண்டைத்தமிழ்ப்புலவர் அக் கருவூர்க்குச் செல்வதுதான் வழக்கமென்றும் நன்குணர்ந்து கொள்க. இவ்வரிய புறப்பாட்டு, கருவூர்த்திசையறியாது அலையும் நெஞ்சமாகியமாக்கலத்தைக்கொண்டுழலும் நல்லுயிராகியமீகானுக்கு அவியாத கலங்கரைவிளக்குப்போல விளங்குவதாகும் என்று தமிழன்புடையாரெல்லாம் அறிந்துகொள்க. இதிற் சேரர்கொங்குநாடு சேரர்மலையாகிய கொல்லியையும், சேரர்யாறாகிய ஆன்பொருநையையும், சேர்கொடுந்தமிழ்நாடாகிய மலைநாட்டையும் உடையதாயினாற் போலச் சேரர்கருவூரையும் உடையதாதல் தெளியப்பட்டதாகும். இங்ஙனம் அன்றாயின் ஊரொருபுறனும், நாடொருபுறனும், மலையொரு புறனும் யாறொருபுறனுமாகி யிடர்ப்படவேண்டிவருமென்க.

இனிப் புறப்பாட்டுரையாசிரியரும், சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியரும் வஞ்சி - கருவூர் என்று உரையெழுதினார் என்பது அறிஞர் பலரும் அறிவர். இங்ஙனமே நிகண்டுநூலுடையாரெல்லாங் கூறினார். இவற்றால் ஒரூரிருபெயர்களையுடையதென்பது பெறப்பட்டதாகும். இவ்விருபெயரும் இவ்வாசிரியர்களிட்டபெயரன்று; பண்டைச்சங்கநூல்களிற் கண்டனவேயாகும். "கடும்பகட்

டியானைநெடுந்தேர்க்கோதை, திருமாவியனகர்க்கருவூர்" (அகம் - ௯௩) எனவும், "ஒளிறுவேற்கோதையோம்பிக்காக்கும்வஞ்சி" (அகம்-உ௯௩) எனவும் வருதலான் அறிக. இவ்வஞ்சி பகைப்புலத்தை யடுத்துள்ளகாரணம்பற்றியே சேரன் ஓம்பிக்காக்கும் வஞ்சியென்றா ரெனவறிக. இங்ஙனந் தொன்னூலுட்பயின்ற இவ்விருபெயருள்ளும், கருவூர் வழக்கின்கண்ணும் பெயராதலானே அதனில் எளிதிலறியப் படுமென்றுகொண்டு வஞ்சியென்றுவருமிடந்தோறும் கருவூர் என்றெழுதினரென்றுய்த்துணரப்படும். வழக்கின்கட்பிரசித்திபெற் றுக் கருவூரென்னும்பெயருடைய ஊர்கள் பலவுளவாயின், அவற் றுட் டாம்கருதியது இஃதென்று எளிதினுலகறிந்துகொள்ளுமாறு ஏற்ற அடைகொடுத்துரைப்பர். அங்ஙனம் அடைகொடுத்துக்கூறாமை யான் நூலாசிரியரும், உரையாசிரியரும் கருவூர் என்று கூறியதெல் லாம் ஓரூரையே குறிக்குமென்று தெளியலாம். சேக்கிழார்மட்டும் பிற்காலத்துச் சேரமான்பெருமாணயனாரிருந்த கொடுங்கோளூரை மகோதையென்னும் பெயருடன் வஞ்சியென்றும் வழங்கினர். இத னாற் பிற்காலத்துச் சேரமான்பெருமாணயனாரிருந்தது கொடுங்கோ ளூராகிய வஞ்சியென்று துணியப்படும். அக்கொடுங்கோளூரை அவர் யாண்டும் கருவூரென்று வழங்காமையான் பண்டை ஆசிரியர்கூறிய பழையசேரரிருந்த கருவூர்வஞ்சி வேறென்று எளிதிற்றுணியப்படும். வஞ்சிக்குக் கருவூரென்றபெயரே வழக்கின்கணுள்ளதாமென்ப தியான் மேற்கூறியவாற்றானுணரலாம். அப்பெயர்வழக்கம் அக் கொடுங்கோளூர்வஞ்சியுடையதாயின் அதனையன்றேமுற்படக்கூறு வர். செய்யுளினல்லாமல் வழக்கினும் வழங்கும் ஆற்றலுடைமையா னன்றே உரைகாரரும் நிகண்டுகாரரும் வஞ்சியைக் கருவூரென்று கூறிக்காட்டினர். அவரெல்லாம் வஞ்சியைக் கருவூரென்றபெய ரானே விளக்கியது அவ்வஞ்சியென்னும்பெயர் பிற்காலத்துச் சேர மான்பெருமாணயனார் அரசுபுரிந்த கொடுங்கோளூர்க்கும் இடப்பட்டு வழங்குதலை நன்கறிந்து, பண்டைநூலாருந் தாமுங் கருதியது அஃ தன்று; இஃதென்றுணர்த்தவேயென்பது நன்குணரத்தகும். கரு வூர்வஞ்சியை யாண்டும் யாரும் கொடுங்கோளூர், மகோதை, அஞ் சைக்களமென்னும் பெயர்களான் வழங்காமையானும், கொடுங்கோ ளூர்வஞ்சியைக் கருவூரென்று யாண்டும் யாரும் வழங்காமையானும்

இவை தம்முள் வேறு வேறு என்பது எளிதிலுணரப்படுமென்றே? இவ்வுண்மையினை யிங்ஙனம் ஆராயாது மயங்கினர்பலர் என்க. பிற்காலநூல்களையும், முற்காலநூல்களையும் ஒருங்குகற்றுச் செந்தமிழ்க் கடனிலைகண்ட கச்சியப்பமுனிவர் தாம் பாடிய பேரூர்ப்புராணத்து

"ஆனடுத்துயர்பூசனையாற்றியகிலமுந்
தானளித்தலினுற்கருவூரெனத்தக்கது
வானடுத்தெழும்வஞ்சிபசுபதியாயினர்
பானஞ்சினர்பாழியுமானிலையாயிற்றே".

(குழகன்குளப்புச்சுவடுற்றபடலம் ௪௨.0)

என ஐயந்திரிபறப்பாடுதலான் யான்கூறுவதே மெய்யென்று துணிக. இவ்வாசிரியர் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தை எழுத்தெண்ணிப்படித்தவரேயாவரென்றியான் ஈண்டுக்கூறவும்வேண்டுவதோ? அந்நூல் கற்றதன்மேலு மிவர்க்குண்டாகிய துணிபு இஃதென்று நினைத்துக் கொள்க. இவற்றாற் பண்டைச்சங்கநூல்களிலும், அவற்றதுரைகளிலுங்கண்ட கருவூர்வஞ்சிக்கும், பிற்காலத்துச் சேக்கிழார்நூலிற் கண்ட கொடுங்கோளூர் வஞ்சிக்கும் யாதோரியையுமின்மை நன்குணர்ந்துகொள்க. இப்பாட்டானே கருவூரென்றபெயர்க்காரணமுமறிக. இக்காரணம்பற்றி இதனைச் சபீஜமாநகரமெனக்கூறுவர். கொங்குநாட்டுப்பேரூர் நிர்ப்பீஜமாநகரமெனப்படும். இதனாலது பிறவாநெறி என்று தமிழிற்கூறப்படும்.

இனி "ஊரெனப்படுவதுறையூர்" என்றவிடத்து யாதோரடையுமின்றேனும் உறையூர் என்னும்பெயர் சோழரது தலைநகராகிச் சிராப்பள்ளிக்குன்றைத் தன்கணுடையதாகிய நகரையேயுணர்த்துதல் வழக்கினுற்றவாறேயென்பது அறிஞர்க்கெல்லாம் ஒப்பது. அதுபோலக் கருவூர் என்புழியெல்லாம் சேரர்தலைநகராய்த் தண்ணான் பொருநைக்கரையிலுள்ளதாய்ச் செந்தமிழ்நாட்டின்மேலதாயுள்ள மாநகரையே வழக்காற்றலாற் செவ்வனங்குறிக்குமென்று துணியாராயின் ஆசிரியர்கள் அதனை அப்பெயரான்வழங்காரென அறிந்து கொள்க. கூடன்மதுரையென்றுரைப்பது மிதுவேபோலுமென்க. கூடலென்று பெயருடைய பல்லூர்களின் விலக்கியுணரவே மதுரையென்றெழுதப்படுவதென்க. இக்கருவூர் முற்காலத்து மிகப்பெரிய

தோர் மாநகரமாயிருந்ததன்மையால் அதிகப்பிரசித்திபெற்று வழங்கப் படுவதாகும். தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார வேற்றுமைமயங்கியலி லுள்ள "இதனதிதுவிற்றென்னுங்கிளவியும்" என்னுஞ் சூத்திர வுரைக்கண் உரையாசிரியர் இளம்பூரணவடிகள் "உறையூரிற்பெரிது கருவூர் என்புழி உறையூர்க்குப்பெரிது கருவூர்" என்று கூறியவாற் றான் இக்கருவூர் சோழர் உறையூரினும்பெரிதென்று தெரிந்துகொள் ளலாம். இக்கருத்தானன்றே பண்ணூலுள்ளும், இக்கருவூர் மாநகர் என்று வழங்குவதென்று துணியப்படுமென்க. இது சோழர்தலை நகரினுஞ் சேரர்தலைநகர் பெரிதென்பதையுணர்த்தாமலிராது. இஃது உறையூரையடுத்தில்லையாயின் உறையூரை எல்லைகாட்டி உறையூரிற்பெரிது கருவூர் என்று கூறுரெனவுணர்க. சங்கச்செய் யுளினும் இக்கருவூரைக்கூறியவிடத்துத் "திருமாவியனகர்க்கருவூர்" (அகம் - கூஙு) என இதன்பெருமையெல்லாந் தோன்றக்கூறியதுங் காண்க.

இதற்கேற்பவே கிறிஸ்துபிறந்தபின் நூற்றுமுப்பத்தொன்ப தாம் ஆண்டிலிருந்த தாலமி என்னும் மேற்றிசையாளர் தாமெழுதிய பூகோளநூலில் நந்தமிழ்நாட்டைக்கூறுமிடத்துக் கேரளபதிகளு டைய ராஜஸ்தானம் இருக்குமூர் கருவூர் என்றுகூறி அதனைக்கடற் கரை ஊர் வரிசையின் வைக்காது உண்ணாட்டூர்களுடன்வைத்ததனை யும் நோக்கிக்கொள்க. அவரும் கேரளபதிகளூர் கருவூர் என்று கேட்டு வரைந்தவாற்றான் அதுவே எங்கும் வழங்கிய பிரசித்திநாமம் என்பது நன்குணரப்படும். இதனானேயன்றோ நம் உரையாளர் பலரும் வஞ்சியென்ற நூல்வழக்குப்பெயர்க்குக் கருவூரென்ற உலக வழக்குப்பெயரை உரையாகவெழுதினாராவர்.

இனி இக்கருவூர் வஞ்சியென்றுபெயர்பெறுதலைப்பற்றிச் சில கூறுவேன். இவ்வூருள்ளவிடம் வஞ்சிவனமெனவும், வஞ்சுளாரணிய மெனவும் வழங்கப்படும். வடமொழியுள் வஞ்சுளம் என்பதனையே தமிழில் வஞ்சியெனவழங்குவர். தமிழில்வஞ்சியென்பது வடமொழி யிற்போலச் சிலமரங்களின்பெயராகவும், ஓர்வகைக்கொடியின்பெய ராகவும்வழங்கப்படும். இது தமிழில் மரத்துக்கும்பெயரென்பது.

"ஞாண்கொ ணுண்கோலின்மீன்கொள்பாண்மக
டான்புனலடைகரைப்படுத்தவரா அ
ஞரரிநறவுண்டிருந்ததந்தைக்கு
வஞ்சிவிறகிற்சுட்டுவாயுறுக்குந்
தண்டுறையூரன்பெண்டிரெம்மை" (அகம்-உகசு)

என வருதலானறியப்படும். இதனைப் பிசின்மாமென்பர் பிங்கலந்தை நூலார்; அவர் "வானீரம்பிசின்வஞ்சியாகும்" என மாவகையில் வில்வமரத்துக்குஞ் செங்கருங்காலிக்கும் இடையேவைத்தோதுதலானிஃதறியப்படும். "வடியேர் தடங்கண்ணிவஞ்சிக்கொம்பின்றுளிவ் வருவாள்போலும்" (யாப்பருங்கலவிருத்திமேற்கோள்) என்னுமிதன்கண் வஞ்சிக்கொம்பென்பதனுனும் இது மரமாதலுணரப்படும். இம்மரத்தின்கொம்பினை இளமாதர்க்குவமையாகவுரைப்பர். அதனுல் "வஞ்சிக்கொம்பு" என்று உருவகப்படுத்தினர். சிந்தாமணியினும் "வஞ்சியங்கொம்பனுள்" (௩௫அ) எனவருதல்காண்க. பெருங்கதையினும்,

"இன்னெலிவீணைப்பண்ணெலிவெரீஇ
வஞ்சிக்கொம்பர்த்துஞ்சு......
ஒளிமயிற்கலாபம்பரப்பியிவ்வோர்
களிமயில்கணங்கொண்டாடுவதுகாண்மின்"

எனவருதலானும் இது மரமாதல் துணியப்படும். இதனை வன்னிமரமென்பர் கச்சியப்பமுனிவர். இது கொடிக்கும்பெயரென்பது "பூங்கொடிவஞ்சி" எனவருதலானறியப்படும். இக்கொடியினை மாதர் நுண்ணிடைக்கு உவமிப்பர்; "வஞ்சியிடையீர்" (சிலப்.) எனவும் "வஞ்சிநுண்ணிடை" (சிந்தா.) எனவும்வரும்.

வஞ்சுளம்என்பது வடமொழியில் வேதஸம், வாநீரம் என்னும் பெயர்களையும்உடையதாகும். அம்மொழியினும் அப்பெயர்கள் மரத்துக்குங்கொடிக்கும் வழங்கப்படும். இங்ஙனம் மரத்துக்குங் கொடிக்கும்வழங்குதலை (பக்கம் 47—48 டாக்டர் ஆப்பர்ட் பதிப்பு.) வைஜயந்திநிகண்டிற்கண்டுதெளிக. மஹாகவியாகிய காளிதாஸரும் ரகுவம்சகாவியத்தில்

"[illegible] ஸ்ரீ[illegible]"

என்பதனால் வேதஸம் கொடியென்பதனை நன்குகாட்டினார். நதியின் வேகத்தினின்று வேதஸமானது எங்ஙனம்வணங்கித் தன்னைக்காத்துக்கொள்ளுமோ அங்ஙனமே அவ்வைதஸவிருத்தியைமேற்கொண்டு ஸிம்மதேசத்தாரும் வணங்காரைவேரறுக்கும் (ரகு) அவனினின்று தம்மைக்காத்துக்கொண்டார்கள் என்பதுபொருள். இதன்கட்குறிக்கப்பட்ட வைதஸவிருத்தி சாணக்கியநீதியினுங்கண்டதென்று ஈண்டு மல்லிநாதஸூரியென்னும் உரைகாரர் விளக்குகின்றார். நதிவேகத்துக்குவணங்கி, அதன்வேகமொழிந்தவாறேநிமிர்ந்துநிற்குமியல்பினது வேதஸம் என்பதுபெறப்படுதலான், இதுகொடியாதல்தெளியப்படும். இவ்வேதஸம், வஞ்சியாதலை இவ்விரகுவம்சத்தை மொழிபெயர்த்துதவிய அரசகேசரியார்.

> இன்னவாரிதியைநோக்கிக்களிகொண்டவிகல்வேன்மன்னன்
> றன்னதாஞ்சிந்தைபோயநெறிதொறுஞ்சாராநின்ற
> மன்னர்மாமலையைவவ்வியெடுத்தெறிதரங்கவாரிக்
> கன்னிமாநதியினின்றவஞ்சியேகடுத்தார்மன்னோ.

எனப்பாடுதலானறிந்துகொள்ளலாம். இகல்வேன்மன்னன் சிந்தைபோயநெறிதொறுஞ்சாராநின்றமன்னர் மலைகளைப்பெயர்த்தெடுத்தெறியுமலைநீர்ப்பெருக்கையுடைய அழியாத பெரியயாற்றினின்ற வஞ்சியையேயொத்தார் என்பதாம். உத்தராமசரித நாடகத்தில் பவபூதியென்னும் பெருங்கவிஞர் "வாநீரவீரு-கூ" (உ-௩௯)எனவும் "ஞூலஜ-வஞ-ஜல தா" (உ—௩௧) எனவும் வழங்குதலானும் இது வடமொழியிற் கொடிக்குமிகுதியாகவழங்கப்படுமென்றுணர்ந்துகொள்க. வீருத், லதா என்பன வடமொழியிற்கொடிக்குப்பெயர்கள். இவற்றையெல்லாமாராயாது வஞ்சுளம் என்பது வடமொழியிற் கொடிக்குப்பெயராகாதென்று துணிந்துவரைந்தாருமுளர். இவ்வஞ்சுளம் அதிகமாக அடர்ந்தவிடம் வஞ்சுளாரணியம், வஞ்சிவனம் என வழங்கப்படும். கொடியும், புல்லும், கல்லும், பூவும், மரமும், பிறவும் மிகுதியாகவுள்ளதன்மைபற்றி இவைநிறைந்த இடம் வனமென்றுபெயர்பெறும். வனம்என்பது தனியேவழங்குமிடத்து மரங்களடர்ந்தவிடம் என்பதைக்குறிக்குமேயன்றி புல்லங்காடு, தர்ப்பாரணியம், சரவணம், நெருஞ்சிக்காடு, விருந்தாவனம், பரற்கானம், மரற்கானம், குவளைக்காடு, பத்மவனம் எனவழங்கும்போது ஆங்காங்கு

தன்னைவிசேடித்தபொருண்மிகுதியாகவுள்ளவிடத்தைக் குறிக்கு மென்பது ஆராய்ந்துகொள்க. இவற்றால் வஞ்சுளாரணியமென்பது வஞ்சிமரமடர்ந்தகாடெனவும், வஞ்சிக்கொடியடர்ந்தகாடெனவும் பொருள்படுமென்றுணர்ந்துகொள்க. "மன்கருவூர்நீர்வஞ்சியும்" (வராககிரிச்சருக்கம்) என்றார் பழனித்தலபுராணமுடையாரும்.

இனி வஞ்சுளாஎன்னும் ஆகாராந்தபதம் வடமொழியில் மிகுதியாகப்பால்கறக்கும்பசுவுக்குப்பெயராதலின் அப்பசுக்கணிறைந்தகாடு எனவும் பொருள்படும். ஒரூர் ஒருகாரணம்பற்றியே பெயர்கொள்ளு மென்னும் நியதியில்லை. காஞ்சியென்னும்நகரப்பெயர்க்குப் பலபல காரணங்கள் கூறப்படுதலைக் காஞ்சிப்புராணமுதலிய நூல்களுட்கண்டு கொள்க. காஞ்சியென்னும் மரம்பற்றியும் காஞ்சியென்ப; திசைமுக னலஞ்சிக்கப்படுதலினாலுங்காஞ்சியென்ப; காஞ்சனநதியைக் காஞ்சி யென்பதுபோல ஏழுநாழிகையளவு வானம் காஞ்சனம்பொழிந்த வூராதலாற் காஞ்சியெனவுங்கூறுப. "காஞ்சனம்பொழிகாஞ்சியதன் கணே" என்றார் ஐயங்கொண்டாரும். இங்ஙனங்கொள்ளுமிடத்துக் கொடிபற்றியும், மரம்பற்றியும், ஆன்பற்றியும் வஞ்சிவனம் எனப் படுமென்றுகொள்க. சீத்தலைச்சாத்தனார் "பொற்கொடிப்பெயர் படூஉம் பொன்னகர்." (மணிமே. உசு) எனவும், பூங்கொடிப்பெயர் படூஉந்திருந்திய நன்னகர் (ஷை உ௮) எனவுங் கூறியவிடங்களிற் பூங் கொடியாகிய வஞ்சியின்பெயர்பெறுநகர் என்று கூறினாரல்லது வஞ் சிக்கொடியைத் தன்கண்ணுடைமையால் அதுபற்றி அப்பெயர்பெற்ற நகர்என்று கூறினாரில்லை. ஒருவர் "எண்கோவைகாஞ்சி" என்பது பற்றி எண்கோவைப்பெயர்படூஉமின்னகர்என்றுகூறினால் அதுகாஞ்சி யென்று குறித்தாரென்பதல்லது அவ்வூர் எண்கோவையுடையதென் றும், அதுபற்றியே காஞ்சியென்று வழங்கப்பட்டதென்றும் கார ணங்கூறத்தலைப்படின் அது எட்டுணையும்பொருந்தாதென்றுதுணிதல் போல ஈண்டுந்துணிக. பூவாவஞ்சி, வாடாவஞ்சி என்பனவும் இக் கருத்தேபற்றிவந்தன. ஈண்டுக்கூறிய பூவாவஞ்சியும், வாடாவஞ்சி யும் அக்கருவூரிலுண்டு; அதுபற்றியேதான் அப்பெயர்களைக்கூறினார் என்று ஒருவர்வாதிப்பது எவ்வளவு பொருந்தாதென்று கொள்ளப் படுமோ அவ்வளவே வஞ்சிக்கொடியுடைமையால்கொடிப்பெயர் படூஉ மென்பதும் ஆமெனக்கொள்க. பூங்கொடிப்பெயர்படூஉம் என்னுந்

தொடர் பூங்கொடியின் பெயரைப்பெறூஉம் என்றுபொருள்படுதலல்லது பூங்கொடியுடைமையால் அப்பெயர்பெறூஉம்என்று பொருள் படாமையும் நோக்கிக்கொள்க. பிற்கூறியதேகருத்தாயின் அதற்கேற்றசொற்களால் விளங்கவைப்பரென்றுகொள்க. மஹாமஹோபாத்தியாய ஸ்ரீமான் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களும் இஃது ஒரு கொடியின்பெயரைப்பெற்றதென்பர் என்றதல்லது இஃதொரு கொடியாற் பெயர்பெற்றதென்று கூறுமையும் கண்டுகொள்க. (மணி-அபிதானவிளக்கம்) இவ்வெல்லாம் நுணுகி ஆராயாது இஃதொருகொடியான்மட்டும் பெயர்பெற்றதென்று மயங்குவாருமுளர்.

இச்சங்கநூல்வழக்கெல்லாங் கற்றுத்தெளிந்த கச்சியப்பமுனிவர் பேரூர்ப்புராணத்து

"வன்னிநீள்வனமிருத்தலானஃதுவஞ்சியென்றுபெயர்மேவிய,
தன்னமாநகரடுத்துநம்முருவினைதுபூசைபுரிகிற்றியாம்"

எனக்கொடியைக்காரணமாக்காது வன்னிமரமே வஞ்சி என்று கொண்டு வன்னிவனமிருத்தலான் வஞ்சியென்று பெயரெய்தியது என்றுதெளிவித்தார். இவரிங்ஙனங்கொண்டதற்கோர்காரணம் உய்த்துணரப்படும். காணமமைந்தகாசறுகாட்சிப் பாணரென்னும் பாவலர்பெருந்தகையார் இவ்வஞ்சியிலரசுபுரிந்த செங்குட்டுவனைப்பாடிய ஐந்தாம்பத்தில்

"காணிலியரோநிற்புகழ்ந்தயாக்கை
... ...
துளங்குநீர்வியலகமாண்டினிதுகழிந்த
மன்னர்மறைத்ததாழி.
வன்னிமன்றத்து விளங்கியகாடே (பதிற்-௫-௪)

எனப்பாடியதன்கண் வன்னிமரத்தையுடையதோரிடம் வன்னிமன்றம் எனச் சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுவது. இஃது இறந்தமன்னர் யாக்கையைத் தாழியிற்கவிக்கு மிடுகாட்டுப்பக்கத்ததென்று தெளியப்படுவது. இப்பதிற்றுப்பத்துரைகாரரும் "வன்னிமன்றமென்றது அக்காட்டில் வன்னிமரத்தையுடைய இடத்தினை; அதுதான் பிணத்தொடுசென்றாரெல்லாருமிருந்து மன்றுபோறலின்மன்றெனப்பட்டது" எனவுரைத்தார். இவ்வன்னிமன்றத்தையுடையகாடு வன்னிவனமென்று வழங்கப்பட்டதோவென ஊகித்தற்கும் இடனுண்டு.

இங்ஙனம் மாத்தான் வஞ்சளார்ணியம் எனப்படுதலேயன்றி, மிகுதியாகப்பால்கறக்கும் பசுவாகிய காமதேனுபோந்தவனமாதலான் அப்பெயரெய்தியதெனக் கூறினு மிழுக்காது. இப் பிற்கூறியபொருள் ஆனிலையென்பதனோடு பெரிதும்பொருந்துதல் கண்டுகொள்க. வஞ்சுளா என்பது பசுவிற்குப்பெயராம்போது ஆகாராந்தபதமென் றுணர்க. இதற்கிப்பொருளுண்மை வைஜயந்திநிகண்டிற்காண்க. இங்ஙனம் பல காரணங்களான் வஞ்சியெனப்பட்டது இக்கருவூரென வறிந்துகொள்க. இஃதிவ்விடத்தது என்று பேரூர்ப்புராணத்துக் கச்சியப்பமுனிவர் நன்குதெளிவித்துள்ளார்.

தூம்புறுங்கைமதவேழமேய்ந்துபயில்சோலைசூழ்ந்தவதனுச்சியி
னும்பாத்தினடிநின்றெழுந்தொழுகுமாம்பராவதிவடாதினிற்
றேம்பழுத்துவருகாவிரிக்குடதிசைக்கணுர்த்துலவுகாஞ்சியென்
றோம்புகின்றகுடிஞைத்தெனுதொருசபீசமாநகரமுண்டரோ.

சபீசமாநகரம்-கருவூர். (பேரூர்ப்-குழகன். கoஎ.)

ஆம்பராவதியின்கரையேநடந்தாங்கிடைத்
தோம்படாவகைசோமன்பணிந்தசோமேசனைக்
கூம்புறுதவன்பாற்குழைந்தேத்திக்கும்பிட்டுப்போய்
நாம்படாதருணல்குவஞ்சித்தலநண்ணிற்றே.

என அவர்கூறியவாற்றானுணர்க. (ஷை ஷை ககஎ.)

காமதேனு வழிபட்ட இடனுதலின் இக்கருவூர்ச்சிவபெருமான் கோயில் ஆனிலையெனப்படுமென்றுகூறுவரென்பது

......................கருவூரெனத்தக்கது,
"வானடுத்தெழும்வஞ்சிபசுபதியாயினார்,
பானஞ்சினர்பாழியுமானிலையாயிற்றே"

என்பதனாற் பெறப்பட்டது. இத்திருக்கோயிலுளெழுந்தருளியிருக் குஞ் சிவபெருமான் பசுபதியென்றழைக்கப்படுவர். "பசுபதிகர்ப்ப புரத்திலறுமுகப்பெருமாளே" என்பது அருணகிரிநாதர் திருப் புகழ். "கருவூர்ப்பசுபதியே" என்றார் உமாபதிசிவாசாரியரும். இப்பசுபதிநாமத்துக்குப் பொருள் பலவுளவேனும் சாதாரணமாக

யாவருங்கொள்வது ருஷபத்தையுடைய பதி என்பதேயாம். இப்பசுபதியினருளாலே உலகிற்றோன்றி மாநிலம்விளக்கினவன் செங்குட்டுவன் என்னுஞ் சேரனென்பது

> "ஆனேறூர்ந்தோனருளிற்றோன்றி
> மாநிலம்விளக்கிய மன்னவனாதலின்
> செய்தவப்பயன்களுஞ் சிறந்தோர்படிவமுங்
> கையகத்தனபோற்கண்டனை"

என்று இறுதிக்காதையில் இளங்கோவடிகள் கூறுதலான் உணரப்படும். வஞ்சியிலுள்ள இப்பசுபதியையே இச்செங்குட்டுவனைப்பாடிப் பரிசில்பெற்ற பரணர்

> பண்ணாகப்பாடிப்பலிகொண்டாய்பாரேழும்
> பண்ணாகச்செய்தபரஞ்சோதி—பண்ணா
> வெருதேறியூர்வாயெழில்வஞ்சியெங்க
> ளெருதேறியூர்வாயிடம்

எனச் சிவபெருமான்றிருவந்தாதியிற் பாடியவாற்றான் இக்கோயிலின் றொன்மை நன்குணரப்படும். ஈண்டும் வஞ்சியிற்சிவபெருமானை எருதேறியூர்வாயென்று முன்னிலைப்படுத்தியதனையும், அதனை அடுத்து இடம் என்றதனையும், வஞ்சி என்றதனையும் நன்கு நோக்கிக்கொள்க. இளங்கோவடிகள் 'ஆனேறூர்ந்தோன்' என்பதும், பரணர் 'எருதேறியூர்வாய்' என்பதும் ஒருகடவுள் வடிவையே குறிப்பதென்பது தெள்ளிது. பரணர் செங்குட்டுவனைப்பாடிப் பரிசில்பெற்றவராதலான் அச்செங்குட்டுவன்திருத்தம்பியாராகிய இளங்கோவடிகளோடொருகாலத்தவரென்ப தியான்கூறவேண்டுவதன்று. 'பண்ணாவெருதேறியூர் வாயெழில்வஞ்சி' என்றது பண்ணினிமையையறியும்ஆக்கள் எருதுகளில்ஏறித்தவழ்கின்ற இடத்துள்ள அழகிய வஞ்சியென்னுநகரம் என்று பொருள்படும். இதனாற் சொல்லியது நிலப்பண்பு. அஃதாவது அந்நிலத்து ஆக்கள் செருக்கால் எருதேறியூருமென்று அதன் நீர்வளமும், புல்வளமுங்குறித்தவாறும். இதனால் வஞ்சுளாரணியம், ஆனிலை என்பவற்றிற்கேற்பவும் பசுபதியென்பதிற்கேற்பவும் இவ்வஞ்சியைப் பசுச்செல்வத்தால் வருணித்தாரென்று கொள்ளப்படும். இவ்வூரிடத்துள்ள நதியும்

ஆன்பொருந்துவது என்னும் பொருளில் ஆன்பொருந்தம் எனவழங்குதலுங்கண்டுகொள்க. இவ்வூரம்மையை அருணகிரிநாதர் "கோகுலசத்தி" எனவழங்குவர்.

அவர்

வெற்றிப்பொடியணிமேனியர்கோகுல
சத்திக்கிடமருள்தாதகிவேணியர்
வெற்புப்புரமதுநீறெழல்காணிய—ரருள்பாலா
வெற்புத்தடமுலையாள்வளிநாயகி
சித்தத்தமர்குமராவெமையாள்கொள
வெற்றிப்புகழ்கருவூர்தனின்மேவியபெருமாளே.

எனப்பாடினர். இதனாலும் இவ்வூர்க்குக் கோகுலசம்பந்தமே மிகுத்துணரப்படும். இக்கருவூரைக் கோவூர் ஆனூர் எனவழங்குதலையும் தலபுராணத்துட்காண்க. இளங்கோவடிகளும் இவ்வூரைக் 'கோநகர்' என்றார். அரும்பதவுரையாசிரியர் அதற்குத் திருநகர் எனப் பொருள்கூறினர். கோவினிடத்துத் திருமகள்வதிகின்றாளென்பதுபற்றி அங்ஙனங்கூறினர்போலும். அருணகிரிநாதர் தந் திருப்புகழில் இவ்வூரை 'உயர்கருவைப்பதி' என்றும், 'குடகிற்கருவூர்' என்றும் "வெற்றிப்புகழ்தருகருவூர்" என்றும்'பசுபதிகர்ப்பபுரி' என்றும், 'வஞ்சி' என்றும் விளக்கப்பாடியுள்ளார். இதன்கட் 'குடகிற்கருவூர்' என்றது மேற்றிசையிலுள்ள கருவூர் என்றவாறு. இவ்வூரைக் குடபுலவஞ்சியென ஆன்றோர்வழங்கியதுபற்றி இவரும் இவ்வாறு கூறினர். குடம், குடகு, குடக்கு, குடகம் இவை மேற்றிசைக்குப் பெயரென்பதுணர்க. இங்ஙனமின்றிக்*குடகுநாடென்று கொடுந்தமிழ்நாட்டையுஞ்சுற்றிய தமிழொழிந்தநாட்டிலுள்ளது கருவூர்என்றுகொள்ள எலாமை நன்குணர்ந்துகொள்க. குடபுலத்தைப்பற்றி முதற்கண்விரித்தோதினேனாதலான் இக்கருவூர்வஞ்சியுள்ளநிலம் குடபுலமென்பதுதெளியப்படும். சேக்கிழாரும் கொங்குநாட்டைக் குடபுலமென்றுவழங்கியுள்ளாரென்பதை முன்னரே காட்டினேன். இனி ஒருசாரார் கருவூர் கொங்குநாட்டுள்ளதன்

---

*குடகுநாடு தமிழ்நாடன்மை மேலே காட்டினேன்.

றென்றும் சோணாட்டே யுள்ளதென்றும் மயங்குவர். அவர் சேக்கிழார் திருஞானசம்பந்தநாயனார்புராணத்து

செங்கட்குறவரைத்தேவர்போற்றுந்
திகழ்திருவீங்கோய்மலையின்மேவுங்
கங்கைச்சடையார்கழல்பணிந்து
கலந்தவிசைப்பதிகம்புனைந்து
பொங்கர்ப்பொழில்சூழ்மலையுமற்றும்
புறத்துள்ளதானங்களெல்லாம்போற்றிக்
கொங்கிற்குடபுலஞ்சென்றணைந்தார்
கோதின்மெஞ்ஞானக்கொழுந்தனையார்

அப்பாலைக்குடபுலத்திலாறணிந்தாரமர்கோயி
லெப்பாலுஞ்சென்றேத்தித்திருநணாவினையிறைஞ்சிப்
பைப்பாந்தள்புனைந்தவரைப்பரவிப்பண்டமர்கின்ற
வைப்பானசெங்குன்றூர்வந்தணைந்துவைகினார்

பருவமறுப்பொன்னிப்பாண்டிக்கொடுமுடியார்தம்பாத
மருவிவணங்கிவளத்தமிழ்மாலைமகிழ்ந்துசாத்தி
விரிசுடர்மாளிகைவெஞ்சமாக்கூடல்விடையவர்தம்
பொருவிறனம்பலபோற்றிக்குணதிசைப்போதுகின்றார்

செல்வக்கருவூர்த்திருவானிலைக்கோயில்சென்றிறைஞ்சி
நல்லிசைவண்டமிழ்ச்சொற்றொடைபாடியந்நாடகன்று
மல்கியமாணிக்கவெற்புமுதலாவணங்கிவந்து
பல்குதிரைப்பொன்னித்தென்கரைத்தானம்பலபணிவார்

எனக்கூறுதலை யறியாராவர். சேக்கிழார் 'கருவூர்த்திருவானிலைக் கோயில்சென்றிறைஞ்சிச் சொற்றொடைபாடி அந்நாடகன்று' என்று தெளிவுறப்பாடுதலான் அது சோணாட்டெல்லையிற் கொங்குநாட்டே யிருப்பது நன்குபுலனாகும். இங்ஙனம் அணித்தாதலானன்றே சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளியூர்ந்தகளிறு மதம்பட்ட வளவில் சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையிருந்த இக் கருவூரிடஞ்சேறலாயிற்றெனவறிக. (புறம்-௩௩) "சென்றசென்றகுட புலத்து" (வெள்ளானை) என்பது முதலாக இங்ஙனம் பலவிடத்துஞ் சேக்கிழார் கொங்குநாட்டையே குடபுலமென்று தெளியவழங்கி

யிருக்கவும் அவற்றையெல்லாம் ஆராயாது கொங்குநாடொழிந்த மேல்கடற்பக்கத்துமலைநாடே குடபுலமென்றும் அம் மலைநாட்டுக் கொடுங்கோளூரே குடபுலவஞ்சியென்றும் தம் மனம்போனவாறு துணிந்தார் பிறரெனவறிக. சேக்கிழார் குடபுலத்துப்பதிகடொறும் இன்புற்றுத் தலமுங்கானகமுங்கான்யாறுங் கற்சுரமுங்கடந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மலைநாட்டகம்புகுந்தார் என்று வெள்ளானைச்சருக்கத்துத் தெளியக்கூறியதுகொண்டும் திருஞானசம்பந்தநாயனார் புராணத்துக் கொங்குநாட்டையே குடபுலமென்று பல்லிடத்தும் வழங்கியதுகொண்டும் ஆராயின் சேக்கிழார்

"கொங்கரொடுகுடபுலத்துக்கோமன்னர்திறைகாண ....
கருவூரின்வந்தணைந்தார்"

என்பதற்கு யான்கூறியதே கருத்தாதலெளிதினுணரலாம்.

இனிப் பழனிப்புராணத்தும்

செங்கதிர்மணிமுடிச்சேரலன்றிகழ்
கொங்குநன்னாட்டிடைக்கொன்றைவார்சடைப்
புங்கவன்குமாவேளுறையும்புண்ணியத்
தங்கவெற்புளசிலசொல்லுவாமரோ (கிரிச்சருக்கம்-உஎ).

மழைதவழ்வஞ்சியாரணியத்தும்பரும்
விழைபொருடருவதுவெண்ணெய்மால்வரை
தழைதருகறைசையுட்டயங்குசங்கவெண்
குழையினனுறுவதுகொடுமுடிக்கிரி (ஷை உஅ).

என்பனவற்றாற் கொங்குநாடு சேரன்விளங்குகின்றநன்னாடென்றும் அந்நன்னாட்டு வஞ்சியாரணியம் உண்டுஎன்றும் கூறுதல்காண்க. ஈண்டுக் கூறிய வெண்ணெய்மால்வரை கருவூர்க்குஅடுத்துள்ள வெண்ணெய் மலை எனவறிக. அப்புராணத்துப் பின்னும்

நடித்தபொற்பொதுமுதலநீர்நாட்டுளநகரும்
வடித்தமுத்தமிழ்மதுரையுங்குமரியும்பிறவுங்
கொடித்தடஞ்சிலைக்கோதைநாட்டினிலெழுபதியுங்
கடித்திகழ்ந்தமென்மலரினற்கைகுவித்திறைஞ்சி (கௌசலன்-
அருச்சனைச்சருக்கம்).

எனக்கூறுதலாலும் எழுசிவத்தலங்களையுடைய கொங்குநாட்டையே கொடித்தடஞ்சிலைக்கோதைநாடு என்றுகொண்டது தெளியப்படும். கோதைநாடு-சேரநாடு.

இக்கொங்கு நாட்டுள்ள பேரூர் என்னுந்தலங் குடபுலத்திருத் தல்பற்றி மேலைச்சிதம்பரங் குடசிதம்பரமென வழங்கப்படுதலையும் அத்தலபுராணத்தாற்றெரிக.

இங்ஙனம் வஞ்சியென்ற வழக்கும், அப்பெயர்க்காரணங்களும் முற்காலத்துப் பாணர்பாட்டும் பிற்காலத்து அருணகிரிநாதர், கச்சியப்பமுனிவர் முதலியோர் பாடலும் எல்லாம் கருவூர்க்கேபொருந்துதலையும், பிறிதோரூர்க்குப் பொருந்தாமையையும் நன்று தெளிந்து கொள்க.

இனிக் கருவூரென வுலகவழக்கினும், வஞ்சியென நூல்வழக்கினும் உள்ள இவ்வூர், ஆன்பொருநையாற்றுக் கரையிலுள்ளதென்பது,

"கடும்பகட்டியானைநெடுந்தேர்க்கோதை
திருமாவியனகர்க்கருவூர்முன்றுறைத்
தெண்ணீருயர்கரைக்குவைஇய
தண்ணான்பொருநைமணலினும்பலவே". (அகம்-௯௩)

எனவும்,

"வஞ்சிப்புறமதிலலைக்குங்
கல்லென்பொருநைமணலினும்" (புறம்-௩௮௭)

எனவும் வருதலானறியப்படும்.

பதிற்றுப்பத்துரைகாரர்.

"......செங்குணக்கொழுகுங்
காவிரியன்றியும்பூவிரிபுனலொரு
மூன்றுடன்கூடியகூடலனையை" (பதிற்-௫௦)

எனவரும் பதிற்றுப்பத்தடிகட்கு உரைகூறுமிடத்து மூன்றுடன் கூடிய கூடல் என்றது அக்காவிரிதானும் ஆன்பொருநையும், குடவன்

என்றாற்போல்வதோர் யாறும் என இம்மூன்றுஞ்சேரக்கூடிய கூட்டம் எ - று. காவிரியனையையாவதேயன்றி மூன்றுடன்கூடிய கூட்டத்தனையை யெனக்கொள்க'' எனவிளக்கினார். இதன்கட் காவிரியும், ஆன்பொருநையும், மற்றோர்யாறும் சேரக்கூடியகூட்டம் என்று தெளிவித்தவாற்றான் ஆன்பொருநையும் காவிரியும் ஓரிடத்துக்கலப்பதென்பது நன்குபெறப்பட்டது. இதனால் வஞ்சியெனவும், கருவூரெனவும் மேற்கண்ட ஊர் காவிரியொடுகூடும் ஆன்பொருநையாற்றின்கரையினதென்று தெரிவதாகும். காவிரியொடுகூடும் ஆன்பொருநையாற்றுக்கரையின்கணுள்ளது கருவூர்வஞ்சியென்பது தெரிந்தவாற்றால் கருவூர்வஞ்சி மேல்கடலோரத்தில்லையென்றும், குடபுலமாகிய சேரநாட்டில் அகநாட்டுள்ளதென்றும் நன்கு துணியலாகும்.

தொல்லாசிரியர்கள் பல்லிடத்தும் காவிரியை

> "பூவிரியகன்றுறைக்கணைவிசைக்கடுநீர்க்
> காவிரிப்பேர்யாறு" (அகம் - ௧௮௧)

எனவும்

> "கடற்கரைமெலிக்குங்காவிரிப்பேர்யாறு"
> (சிலப் - ௯ கடலாடு)

எனவும் வையையை "வையைப்பேரியாறு" (சிலப்) எனவும் பேர்யாறெனவழங்குதல்போல இவ் வான்பொருநையினை ஆன்பொருநைப்பேர்யாறு, பொருநைப்பேர்யாறென வழங்கக்கண்டிலேன். இதனால் இவ்வான்பொருநையினை உபநதியென்று நன்குணர்ந்தே பேர்யாறென்று வழங்காது தொல்லோர்விட்டாரென்று துணியத்தகும், உரையாசிரியரெல்லாம் பொருநை, ஆன்பொருநை எனவருமிடங்களில் ஆன்பொருந்தமென உரையெழுதினாரேயன்றிப் பேர்யாறென்றெழுதினாரில்லை. சிலப்பதிகாரவரும்பதவுரையாசிரியர் "பெருமலை விலங்கிய பேர்யாற் றடைகரை" என்புழிப் பேர்யாறு ஓர் யாற்றின்பெயர் என்றெழுதினார், பேர்யாறே பொருநையாயின் இவ்விடத்துப் பேர்யாறென்பது பொருநைக்கொருபெயர் என்றன்றோ எழுதுவர். அங்ஙனம் எழுதாமையான் அவரும் இவ்வான்பொருநைவேறென்றும், பேர்யாறுவேறென்றும் நன்கு தெளிந்தாரேயாவரெனக்கொள்க.

பழனிப்புராணத்து நதியுற்பவித்தசருக்கத்து அகத்தியமுனிவர் பொதியமலையின் சிகரத்துத்தோன்றும் புனலில் ஒருபாதியைத் தாம் பிரபன்னியென விடுத்தாரெனவும் மற்றொரு பாதியை வடக்குமுகமாகச் செலச்செய்ததனால் அது பிலந்தருநெறியால் வராககிரியும், காமதேனுவும், மாமரமும் உள்ள இடங்களிலொழுகிக் கருவூர்க்கடவுளைப் பாலுடன் ஆட்டி அம்பாநதி, ஆம்பிரவதி, ஆன்பொருநையெனப் பெயர்பெற்று மணிமுத்தாறு, காவிரி இவற்றுடன் தானுங்கூடிக் கடலிற் கலக்குமெனவும், இவையன்றி ஒருகலை சித்திராநதியென வழங்குமெனவும், மற்றுமொருகலை வையையென்று வழங்குமெனவும், பின்னுமொருகலை சமுத்திரம் வடக்கெழுந்து செல்லுதல்போல ஒழுகிக் குடபாற்கடலிற்கலப்பதெனவும் விளங்கக்கூறியுள்ளது காணலாம். ஈண்டுக் குடபாற்கடலிற்கலப்பதென்றது பேர்யாறென எளிதிலறியலாம். இவற்றால் தாம்பிரபன்னி கருவூர்ஆன்பொருநை, சித்திராநதி, வையை, பேர்யாறு இவ்வைந்தும் வேறுவேறு நதிகளென்றும் இவையெல்லாம் பொதியமலைத்தொடரில் உற்பத்தியாவன என்றும் உணரலாகும். இவ்வுண்மையினை அப்புராணத்து

தொலைவின்மாதவர்தொழும்பெருங்கயிலையிற்றூய
கலையிலாயமூலப்பிரகிருதிகன்னிகையாய்த்
தலைவணங்கிநீடலையெறிகடல்வலயத்தி
னிலைபுரிந்தவந்தனைக்கிடநிகழ்த்துகென்றதுவே

எஞ்சுபல்லுயிருயிர்ப்பதற்கேதுவாயிருந்த
வஞ்சுளாடவியெனுங்கர்ப்பபுரியினைமருவி
விஞ்சுதேனுவினூருக்கெழீ இவிழைந்தெமைப்பூசித்
துஞ்சிடும்படியுலகெலாந்தருதியென்றுரைத்தான்.

கண்ணுதற்பெருமானருள்கடிநகர்போகி
யுண்ணிகழ்ந்தவாபுரிந்தவக்கேழலோங்கலின்மே
ணண்ணிநோற்றனளாவெனமாவெனநனுகு
மெண்ணிறேவர்நோன்பிழைத்தனளிழைத்திடுநாளில்.

கொந்தார்நறவக்குளிர்பொன்னிதழிப்
பைந்தார்புனைபண்ணவனேவலினால்
விந்தாசலம்வென்றவன்வேரிநறுஞ்
சந்தார்பொதியந்தனிலெய்தினனால்

பண்பாருயிருய்ந்திடமுன்பரவை
யுண்பாவலனெண்சிகரத்துறையு
நண்பார்பொருநாநதியின்புனலைத்
திண்பாருலகஞ்செலவுய்த்தனனால்.

ஒருசீருணவெற்புழிநின்றுயர்பார்
வருநீர்மையுமவ்வடிவங்கொளலாற்
பெருநீர்வருதாம்பிரவன்னியென
வருள்சேரொருபாதியடைந்ததுவே.

ஒருபாதியுதக்கினடந்துபிலந்
தருமோர்நெறிசார்ந்துவராககிரி
வருதேனுவுமாழையும்வைகிடமீ
தருள்கூரவெழுந்தளக்கரினே.

விண்ணந்தருகார்வரைமீதுவிராஅய்த்
தண்ணந்துறையைந்திணையுந்தழுவி
வண்ணந்தருபல்பொருளும்வாரிக்
கண்ணன்றுயில்பைங்கடல்கண்டதுவே.

திரையிற்செறிசித்திரநன்னதியென்
றுரையிற்புகழ்கொண்டெழுமொள்ளருவி
குரையிற்பொலியுந்திரிகூடசல
வரையிற்கலையொன்றுவழங்கியதே.

கலையொன்றுகணந்தவழுஞ்சிகரத்
தலையொன்றருவித்திடாழுமணி
மலையொன்றிவருந்திகழ்வையையென
வலையொன்றுவராழியினார்த்ததுவே.

நீராழிநிலம்புகழுங்கலையொன்
றோராழியுதக்கெழல்போலொழுகிப்
பேராழிபுணர்ந்துபெருங்குட்பாற்
காராழிபுகுந்துகலந்ததுவே. (இது பேர்யாறு ஆகும்)

பொற்பார்பொதியம்பொருவில்குமா
வெற்பானவைமின்மிளிருஞ்சிகரத்
தற்பால்வருமந்நதிதன்பெருமை
நற்பான்மையையாவர்நவிற்றுவரே.

ஆனமாயைவெற்படைதலாலருட்பிரகிருதி
தானமெய்தலாலந்தவான்றடம்பொழிற்கருவூர்க்
கோனவற்குநன்பாலுடனாட்டலாற்கொணர்ந்து
மாநிலத்திலம்பாநதியென்பர்நூன்மரபோர்.

மாழைநீழல்போந்தாம்பிரவதியெனவழங்கி
யேழைதேனுவினுருவுகொண்டினிதுவீற்றிருக்குஞ்
சூழல்போதலிற்றுளும்புமான்பொருநையென்றொருபே
ரேழிருங்கடலுடுத்தபாரிசைப்பமேவியதே.

மணிமுத்தாறுகாவிரிவிரிவாளைபாய்பொருநை
யணிமெய்த்தோங்குமுக்கூடலினணிமணியீசன்
றிணிமெய்த்தோங்குமெண்டோட்டிரிகுலேசன்வீரேசன்
பிணிமொய்த்தேறுவந்தேறுமெம்பிரான்பிரமேசன்

தாரகேசுரன்றயங்குகொங்கணேசன்வாகீச
னுறணிந்தகாளீச்சுரனருள்விசாலேச
னேருறுங்கரசேசனேடகத்தியவீசன்
சீரிணங்கனந்தேசன்வைகிடங்கரைதிகழும்

எனவருவனவற்றாற் றெளிந்துகொள்க. இவற்றால் தாம்பிரபன்னி, சித்திராநதி, குடகடலிற்கலக்கும்யாறு, வையை, ஆன்பொருநை இவ்வைந்தும் வேறு வேறு என்றும் இவை பொதியமலைத்தொடர்களிற் பிறப்பன என்றும் இவற்றுள் ஆன்பொருநை கருவூரை யடுத் தொழுகுவதென்றும் நன்றுணர்ந்துகொள்க. இவையெல்லாம் ஒருவர் படைத்துக்கொண்டனவாகாது இத் தமிழ்நாட்டுத் தொன்று தொட்டு நிலைத்தவழக்காதல் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. இவை யொன்றும் ஆராயாது ஆன்பொருநையை ஆம்பொருநையென்று தம் மனம்போனவாறுமாற்றி அதுவே மேல்கடலிற்கலக்கும் பேர்யாறென்றும் அதுவே வானியென்னும்பெயருடையதென்றும் துணிவாருமுளர். அவர் "ஆனிவானியான் பொருந்தமாகும்" என்றதிவாகரநிகண்டினையும் "மாதவனூர் வடகோங்கில்வானியாற்றின்" (பரமதபங்கம்-௫௩) என்ற தேசிகர் வாக்கினையும் உணராராவர். இவற்றால் ஆன்பொருந்தம் குடகடலிற்கலக்கும் யாற்றின்வேறுதலையும் அதுவே வானியெனப்படுதலையும் அது கொங்குநாட்டிலே இருத்தலையுந் தெளிந்துகொள்க. அவர் இடபப்பாதி மழையாற்பெருகும் யாறுக்கருதி மிதுனமாதமாகிய ஆனி தமிழ்ச்சொல்லேயென்பதறியாது அதனை ஆநி எனமாற்றி அஃதிகரங்கெட்டு ஆந் என நின்று பின் பொருநையுடன்புணர்ந்து ஆம்பொருநையெனலாயிற்று என்பர். பிரயோகவிவேகநூலார் "ஆனி ஆடியையொழிந்த திங்களும் நாளிருபத்தேழும் தற்பவமாதலின்" என்றதனால் ஆனி தமிழ்ச்சொல்லாதறெளியப்படும். ஆம்பொருநை என யாண்டும் வழங்காமைகண்டு

கொள்க. பிறர் "காவிரியன்றியும் பூவிரிபுனலொரு மூன்றுடன்கூடிய கூடலனையை" என்னும் பதிற்றுப்பத்துள் மூன்றுடன்கூடிய கூடலென்றது தென்கடலும் மேல்கடலும் கீழ்கடலும் கூடியகூட்டமென்று நூல்வழக்கிற்கும் உரைவழக்கிற்கும் விரோதமாகத் தாமொருபொருள்படைத்தார். "பூவிரிபுனலொருமூன்று" எனத் தெளியவுரைத்ததனையுங் காணாராயினர். "பூவிரிபுதுநீர்" என யாற்றை வழங்குதலானும் பூவிரிபுனல்எனக் கடலை யாண்டும்வழங்காமையானும் அவர் கூறுவது பொருந்தாதெனவுணர்க. கொங்குநாட்டு மணிமுத்தாறு காவிரி ஆன்பொருநை மூன்றுங்கூடிய முக்கூடலொன்றும் ஆன்பொருநையும், அதனுடன் இரண்டு நதிகள்கூடும் திரிவேணிசங்கமமொன்றும் உளவாதல் கேட்கப்படுகின்றது. பதிற்றுப்பத்துரைகாரர் கூறியபடி மூன்றுடன்கூடிய கூடல் என்றது காவிரியும் ஆன்பொருநையுங் குடவனென்றாற்போல்வதோர் யாறும் கூடியகூட்டம் என்றேனும், ஆன்பொருநையும் அதனுடன் இரண்டு நதிகள்கலக்கும் திரிவேணிசங்கமம் என்றேனும் ஆகுமல்லது இம்முக்கூடல் கடலாகாதென்பது அங்ஙனம் நூல்வழக்கும் உரைவழக்கும் இன்மையானும் உணரத்தகும். கொங்குநாட்டுத்திரிவேணி சங்கமம் ஒன்றுண்டென்பது

மன்றலங்கோதையர்பொருட்டுவல்லுழிக்
குன்றினின்னதிகளோர்மூன்றுங்கூடிய
மின்றருதலந்திரிவேணிசங்கம
மென்றனருணர்வினரின்னுங்கேட்டிரால்

விளம்புமாயாபுரியதற்குமேற்றிசை
யளந்திடுமூவிருகுரோசமற்றபின்
களங்கொள்காளிந்தியுங்காமர்வாணியுங்
குளிர்ந்தவான்பொருநைநன்னதியுங்கூடுமே.

எனப் பழனிப்புராணத்துள்வருதலானுணர்க.

தொடரும்.

ரா. ராகவையங்கார்,
சேதுஸமஸ்தான வித்வான்.

உ

பிழைதிருத்தம்.

௩௫௪-ஆம்பக்கம் உ௫-ஆவதுவரியில் கொங்கர் என்றிருப்பதை கொங்கர்க் எனவும், ௩௬௮-ஆம்பக்கம் ௧௬-ஆவதுவரியில் 'கொங்கர்' என்றிருப்பதைக் 'கொங்கா' எனவும், ௧௭-ஆவதுவரியில் கூறுதலெல்லரம் என்றிருப்பதை, கூறுதலெல்லாம் எனவும், ௩௭௨-ஆம் பக்கம் உ-ஆவதுவரியில் அனபான் என்றிருப்பதை அனபாயன் எனவுந் திருத்திக்கொள்க.